

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 55

ΑΘΗΝΑΙ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1947

ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ Η ΙΣΧΥΣ

Εις την Συνέλευσιν τοῦ Ἰανουαρίου 1946 διὰ τὴν ἐπανίδρυσιν τῆς Ὁμοσπονδίας μας δὲν προϋπήρχον ὄλαι ἐκείναι αἱ προϋποθέσεις, αἵτινες θὰ ἐξησφάλιζον τὴν λήψιν ἀποφάσεων, ἰδίᾳ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ὁργανώσεως, ἀνταποκρινομένων πρὸς τὴν βούλησιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ Κλάδου.

Ἡ κατοχὴ, τὸ κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου, ἡ προσήλωσις πολλῶν συναδέλφων εἰς διάφορα πολιτικο-κοινωνικο-οικονομικά συστήματα καὶ ἡ προσπάθεια ἐπιβολῆς τούτων δὲν ἀφῆκαν ἀνεπηρέαστον τὴν συνέλευσιν ἐκείνην εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀποφάσεών της.

Ἡ ἐπίδρασις τῶν δύο ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτων ἐμφανισθεῶν τάσεων κυρίως εἶχεν ἀποτελέσματα δυσμενῆ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν συλλόγων.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπεκράτει μεγάλη ἀναρχία ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τῶν συλλόγων. Αἱ τάσεις, περὶ ὧν ἀνωτέρω γράφομεν, εἶχον χωρίσει τοὺς συναδέλφους τῶν περισσότερων περιφερειῶν εἰς δύο ἀντιμαχομένας ομάδας. Αἱ ομάδες αὗται ἐνομοποίησαν τὴν ἀντίθεσιν τῶν διὰ συμπτῆσεως παραταξιακῶν συλλόγων.

Τὸ 5ον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ, τὸ ὁποῖον ρυθμίζει τὰ τοῦ ὀργανωτικοῦ σχήματος, διευτύθη ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἐκείνης κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε ἡ ὑφισταμένη ἀναρχία εἰς τοὺς συλλόγους νὰ διαιωρίζηται καὶ νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς δόους δὲν εἶχεν εἰσεῖτι ἐμφανισθῆ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἀντὶ νὰ ἀμβλυνθῆ ἡ ἀντίθεσις, καθιερώνατο τὸ δόγμα τῆς διαίρεσεως τοῦ κλάδου εἰς ἰδεολογικάς παρατάξεις καὶ τὸ ὑπάρχον χάσμα ἠξάνετο.

Ἡ ἸΗ'. Γεν. Συνέλευσις στηριζομένη εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἐπεχείρησε νὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα κατὰ τρόπον ἐπωφελεῖ καὶ ἐξυπηρετικῶν τῶν συμφερόντων τῆς διδασκαλικῆς οἰκογενείας.

Ἡ τότε μειοψηφία ὅμως κινουμένη ἀπὸ ἐλατήρια ξένα πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς ὀργανώσεως, ὄχι μόνον ἐντὸς τῆς συνελεύσεως ἠγωνίσθη μὲ πείσμα διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς ρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ δραστικῶς ἐπέδωξε τὴν ἀκώρωσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς πλειοψηφίας τοῦ κλάδου.

Ἡ ζήτημα ἐξ αὐτοῦ ἦτο μεγάλη, οὐχὶ ὅμως τόση-ση ἐπεδιώκετο ὑπὸ τῆς μειοψηφίας ἐκείνης.

Ἡ ΙΘ'. Γενικὴ Συνέλευσις διὰ τῆς ὀρθῆς ρυθμίσεως καὶ τῆς μετὰ σαφηνείας διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Καταστατικοῦ ἔθεσε τελείαν καὶ πάλαν εἰς τὴν ἕως σήμερον ὑποδαυλιζομένην ἐντέχνως ὑπὸ τῶν καλοθελητῶν ἀναρχίαν τῶν συλλόγων.

Τὸ ἄρθρον 5 ὡς διευτύθη ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω συνελεύσεως ἐγκρίθη διὰ τῆς 7364)1947 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὁρίζει, ὅτι ἡ ἐκπαιδευτικὴ Περιφέρεια θὰ ἀποτελῆ ἀπὸ τούτου καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ ὀργανωτικὸν κύτταρον τοῦ Κλάδου.

Προβλέπει ἐπίσης τὴν σύμπτησιν δύο ἢ περισσότερων συλλόγων τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ εἰς ὁλγωτέρους τοιοῦτους ὑπὸ τὴν ρητὴν προϋπόθεσιν ὅμως, ὅτι περὶ αὐτοῦ θὰ ἀποφασίσῃ συνέλευσις περιλαμβάνουσα τὰ $\frac{1}{3}$ τῶν μελῶν τῶν ἐνδιαφερομένων συλλόγων καὶ οὐχὶ ἄτομα ἔχοντα συμφέρον εἰς τὴν διαίρεσιν.

Ἀκόμη διὰ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ δὲν παραβλέπονται οἱ γεωγραφικοὶ λόγοι καὶ ὀρίζονται αἱ περιφέρειαι, εἰς ἃς εἶναι δυνατὴ ἡ συγκρότησις συλλόγων παρὰ τὴν βασικὴν ἀρχὴν τῆς λειτουργίας τούτων κατ' ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειάν.

Ὅσοι ἀπὸ τοῦ συναδέλφου, καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι οὗτοι ἀποτελοῦν τὴν μεγίστην πλειοψηφίαν, πιστεύουν, ὅτι ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία δὲν ἀποτελεῖ στίβον πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιδιώξεων, ἀλλ' ὅτι αὕτη ἀποβλέπει εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ διδασκάλου, πνευματικῶς, ἠθικῶς καὶ ὀλικῶς καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ λαϊκοῦ σχολείου.

Ὅσοι πιστεύουν εἰς τοὺς πραγματικοὺς δημοκρατικοὺς θεσμούς.

Ὅσοι πιστεύουν ὅτι τοὺς κοινούς μας πόθους μόνον διὰ συντονισμένων καὶ πειθαρχημένων ἐνεργειῶν δυνάμεθα νὰ τοὺς ἐπιτύχωμεν.

Ὅσοι πιστεύουν, ὅτι εἴμεθα Ἕλληνες διδάσκαλοι καὶ ὡς τοιοῦτοι πρέπει νὰ σκεπτόμεθα καὶ ἐνεργῶμεν, καλοῦνται νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Καταστατικοῦ διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν εἰς συλλόγους.

Πᾶσα ἄλλη σκέψις, πᾶσα κωλοσυεργία εἰς τὴν συμμόρφωσιν πρὸς τὸ ἐγκριθέν ἄρθρον, πᾶσα διαστροφή τῆς ἀληθείας, πᾶσα ἀδιαφορία, πᾶσα αὐταρχικότης περὶ τὴν ἐρμηνείαν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου, πᾶσα προσπάθεια διὰ τὴν ὑποκατάστασιν τῆς βουλήσεως τῆς πλειονότητος τοῦ Κλάδου, ἥτις συμπετυκνωμένη ἐκδηλοῦται διὰ τοῦ εἰρημένου ἄρθρου ἀποτελεῖ ἔγκλημα. Ἀποτελεῖ προδοσίαν τοῦ χειρίστου εἴδους κατὰ τῶν συμφερόντων τοῦ Κλάδου καὶ τῆς Λαϊκῆς Παιδείας.

Ἡ ἱστορία τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας θὰ στιγματισθῇ μὲ τὸ μελανώτερον χρώμα τὴν ἀντιδιδασκαλικὴν καὶ ἀνίερων πράξιν τῶν μὴ συμμορφουμένων πρὸς τὴν ὀρθὴν τοῦ Κλάδου γραμμὴν. Αἱ μέλλουσαι διδασκαλικαὶ γενεαὶ θὰ ἀναφέρουν τὰ ὄνόματα τῶν παραβῶν καὶ διασπαστικῶς ἐνεργούντων μὲ περιφρόνησιν καὶ θὰ ἀναθεματίζωσι τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ τύχη τῶν συμφερόντων τῶν περιήλθεν εἰς χεῖρας συναδέλφων ἀναξίων, μικρολόγων, στερουμένων εὐρυτέρας ἀντιλήψεως, κατωτέρων τῶν περιστάσεων, στενοκάρδων καὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφέρον ὑπηρετούντων εἰς βλάβην τοῦ γενικοῦ τοῦ κλάδου καὶ τοῦ ἔθνους συμφέροντος.

Προφάσεις καὶ μαροφιλοδοξία διὰ τὴν μὴ συμμόρφωσιν πρὸς τὸ ἄρθρον, δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν πολλά.

Ἄλλοι θὰ ἰσχυρίζονται, ὅτι τὸ καταστατικὸν τοῦ Α συλλόγου δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κλάδου καὶ ἄλλοι, ὅτι ὄλαι οἱ συνάδελφοι δὲν ἔχουν ἴσον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ ζητήματα τοῦ Κλάδου.

Τίποτε δὲν δικαιολογεῖ τὰς ἀντιρρήσεις αὐτάς. Αἱ θύραι τῆς Ὁργανώσεως πρέπει νὰ εἶναι καὶ εἶναι ἀνοικταὶ διάπλατα δι' ὄλους τοὺς συναδέλφους.

Οἱ ἀγαπῶντες τὸ ἔργον τῶν, οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸ συμφέρον τῶν, οἱ πονοῦντες τὸν λαόν μας ἄς εἰσέλθουν.

Εἰς τὴν Ὁργάνωσιν μας ὄλαι ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰ αὐτὰ καθήκοντα. Οἱ τηροῦντες ταῦτα δὲν ἔχουν λόγους νὰ διατάζουν νὰ γίνων μελῆ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἐντὸς τῆς Ὁργανώσεως ἄς ἐργασθοῦν νὰ πείσουν τὴν πλειοψηφίαν τοῦ Κλάδου διὰ τὴν κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀκολουθητέαν γραμμὴν.

Ἐὰν τὸ ἐπιτύχουν, θὰ φανῆ τὸ δίκαιόν των, ἐὰν ὄχι θὰ πρέπη νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ ἐσφαλμένον τῶν γνώμων των καὶ πειθαρχοῦντες νὰ ἀκολουθήσουν τὴν γνώμην τῶν πολλῶν.

Ἡ Διοίκησις θεματοφύλαξ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κλάδου, εἶναι ἀποφασισμένη νὰ τηρήσῃ ταύτας μὲ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν.

Ἄξιοι ἀπὸ ὄλαι τὰ μέλη τῆς τὴν ἀκριβῆ καὶ πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τούτων καὶ δηλοῖ, ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ ἐλέγξῃ καὶ καταγγεῖλῃ εἰς τὸν Κλάδον πᾶσαν παράβασιν ὀπόθεν δήποτε προερχομένην.

Ἡ διχόνοια καταστρέφει.

Ἡ ὁμόνοια δημιουργεῖ.

Ἡ ἔνωσις δίδει ἰσχύον.

Ἄς γίνωμεν ἰσχυροὶ διὰ νὰ δημιουργήσωμεν προσωπικὸν καὶ ἐκπαιδευτικὸν ἄξια τοῦ προορισμοῦ των.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓ. ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Αριθ. Πρωτ. 89701

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Π ρ ο ς

Απαντας τους εκπαιδευτικούς λειτουργούς

Μετ' άλλας ημέρας οι άπανταχοί Έλληνες θα εορτάσωμεν την έβδομη επέτειον της 28' Οκτωβρίου 1940. Είναι ή επέτειος του «Ο Χ Ι» του Έθνους και του άτόμου των άνωτέρων ανθρωπίνων Ιδανικών εναντίον της χυδαίας Όλης και της βαρβαρού βίας του «Ο Χ Ι» της ουνειδόσως της ανθρωπίνης άξιοπρεπείας και τιμής εναντίον της ψυχικής ποταπότητος και της άσβεσίας προς, δι, Ιερώνυμους και άλλους ανθρώπινους ή παγκοσμίου συνείδησις έχει διά των αίωνων άναγνωρίσει.

Πόση άληθής έξαρσις της Έλληνικής ψυχής όποια ήσική ανάτασις και αναβάπτισις αύτης, όποια υπερφάνεια έθνική είναι συνδεθεμένη μετά της άναμνήσεως της 28ης Οκτωβρίου 1940! Κατά ταύτην οι Παιδάγωγος από την ήγεσίαν μεγάλου και έννομαρτυρος Βασιλέως — Έστω ή μήμη Αυτού αιώνια και εις αιώνα των άπαντα εύλογημένοι τού όνομα Αυτού — μνήν ύπολογίζοντες άλλο ή τό προς πατρίδα και την Ιστορίαν αύτης και εύρύτερον τό προς την ανθρωπίνην άξιοπρεπείαν και τιμήν καθήκον και μηδέν άκούσοντας άλλο ή την έκ του βάθους της Έλληνικής γής έκπεμπομένη έντονον και επιτακτική φωνήν μυριάδων άμετρήτων ήρώων και μαρτύρων του καθήκοντος τούτου, έτράπησαν άμοινοι και ένθουσιώδεις την προς αυτό όδόν, όσον αύτη άνάντησις και άν έφαίνετο, όσον τραχεία και φρικώδης και μακρά και άν διεγράφετο πρό αύτών, όσον μεγάλους και άνυπερβλήτους κινδύνους και άν επεδείκνυε προφανώς, ίνα έκτου έκαστος έταξεν έαυτόν ή υπό όρχοντος έτάχθη έκτελέσων τό καθήκον αύτων, δι, άνάτων επί της γής έχει νά εκπαιθή ανθρωπος.

Στάμεν πρό παντός εύλαβείς πρό των στρατευθέντων γόνων της Έλληνικής Πατρίδος. Άμιλλήσονται, τίς πρώτος νά έκτελέση την προσκλησίαν της Πατρίδος Έγραψαν διά τό αίματός και του Ιερώνυμου αύτών έκεί έκάναν εις τά βουνα και τά χαράσπας της Ηπειρου, της χώρας έν τη όσεία τό πρώτον έζυμώθη και έλικνίσθη και κατόπιν περαιτέρω διεχόθη ή Έλληνική ψυχή, οσείσας άτακαρησώως και άφοσιώσας εις τά ύψηστα ανθρωπίνια Ιδανικά, όσας οδόμενα ξένη ανθρωπίνη Ιστορία δύνανται νά έπιβείξη κατάδειξαν άνατολικώτερα, έν ταίς περιοχαίς έν εις από άνακκοσίαν και πλέον έτών ό στρατηγός Νικηφόρος Ξιφίας και ό βασιλεύς Βασιλεύς Β' και πάτιν έπί τριάκοντα πάντες έτών ό βασιλεύς Κωνσταντίνος ΙΒ' δεικνύουσι έντόνωσ εις πάντας τους Έλληνες την όδόν της τιμής και του καθήκοντος ότι ή Έλληνική ψυχή παραμένει ή αύτη, άρραγή διά των αίωνων. Ένόμιζεν ό παρακολούθων αύτός, ότι άπ' άκρου εις άκρον των Έλληνικών συνόρων έβλεπεν έκασταχοί άνά τριακούς άνδρας του Λεωνίδου φρουρούντας και μαχομένους.

Έκει, εις τά Ιερά έκείνα χώματα έδοκαν οι στρατιώται μας τό πρώτον βαρό πλήγμα κατά τό έχθρο του ανθρωπισμού, έκεί εγέννησαν εις αύτον την πρώτην άπογοήτειον, έκεί έδοκαν εις τόν άγωνιόντα έκ της συνεχοδς μέχρι τότε ήτης σύμμαχον και τόν άλλον φιλελεύθερον κόσμον την πρώτην έλπίδα, την πρώτην χαρσαυήν της νίκης, έκείθεν έδι-

δαξαν τόν κόσμον όλον, ότι ή ιδέα είναι ή οσία της ζωής, ότι εις την ιδέαν πρέπει ό άνθρωπος νά ύπηρετή και έκ της ιδέας προήκει εις αυτόν νά έμπνέται — έκείθεν άνόψωσαν την Έλλάδα μέχρι τρίτου ορανού, την άπέδωκαν και πάτιν πρωταγωνίστριαν των ευγενεστάτων ανθρωπίνων Ιδανικών, έκείθεν εισηγάγον αύτην μιαν έτι φοράν εις την άθανασίαν έκπαγλον — έκείθεν έπληροφόρησαν τόν κόσμον όλον, ότι ή ιδέα δεν πρόκειται νά άπουσιάζη ποτέ έκ της πρώτης κοιτίδος αύτης, — έκεί έδημιούργησαν την 28ην Οκτωβρίου 1940 ήμέραν παγκόσμιον.

Την έβδομην επέτειον της ήμέρας ταύτης καλούνται νά εορτάσωσι και τά σχολεία ήμων. Άς την εορτάση έκαστος όσον δύναται άξιώτερον αύτης, άς κλίνη μετά των διδασκάλων του και των μαθητών του ευλαβώς τό γόνυ πρό αύτης, άς ζητήση νά έμπνευσθη έξ αύτης, άς αναβαπτισθή εις την άγίαν της κολυμβήθραν, άς μεταδώση τό πνεύμα της εις τους μαθητάς του, άς φρονιματίση τους μαθητάς του διά της ιδέας και της ψυχικής δυνάμεως αύτης.

Οι διδάσκαλοι την παραμονήν, την 27ην, άς έτοιμαώσι τους μαθητάς των ψυχικάς διά την εορτήν, άς στεφανώσωσι έν σώματι τους άνδριάντας των ήρώων και των μαρτύρων του Έθνους και τά άλλα ήρώα και άς έπισκεφθώσι και προσκυνήσωσι τους έν τη περιοχη των Ιστορικών τόπων την 28ην άς εορτάσωσι έν τη έκκλησία και τό σχολείω και άς όμιλήσωσι αύτοι ή και μαθητοί αύτων επί τη εορτή την 29ην, άς άναγνώσωσι και άς διηγηθώσι εις τους μαθητάς έκθέσεις και έντυπώσεις και έπιστολά εις τά γεγονότα του άγώνος έκείνου αναφερόμενα.

Άς μη μείνη κανείς διδάσκαλος και κανείς μαθητής έξω της πανηγύρεως και της μυσταγωγίας ταύτης. Θά είναι άνάγεις ό διδάσκαλος όστις δεν θά ζητήση νά μεταρσιώση τους μαθητάς του εις την σφαίραν της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Παρά τό κ. κ. Έπιθών και των άλλων προϊστομένων των σχολείων άναμένομεν την καλήν όργάνωσιν και διεξαγωγήν της εορτής.

Ο Υπουργός
Α. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

ΜΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ

ΙΩΑΝ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Π ρ ο ς

Απαντας τους Επιθεωρητάς
της περιφέρειας μας

Αναλαμβάνων και αύθις καθήκοντα Προϊσταμένου της Ν. Περιφέρειας Στοιχειώδους Εκπαίδευσως, χαιρετώ τους κ.κ. Έπιθεωρητάς της δικαιοδοσίας και και δι' αύτών τους κ.κ. δημοδιδασκάλους άμφοτέρων τών φύλων.

Η μακρά όπηρεσία μου έν Ηπειρώ ώς Έπιθεωρητοϋ και Γε-

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΔΟΞΕΙΣ

ΕΦΕΔΡΟΣ ΔΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

Από τό β-βλίο του συναδ. ΤΑΚΗ Γ. ΣΙΣΚΟΥ

Στόν καιρό της ειρήνης — άγιος καιρός — χρειάζεται τό στρατευμά μας τρεις τέσσερις χιλιάδες άξιοματικούς. Είναι αύτοι μόνιμοι και μιá ήλικία εφεδράκια κληρωτοί. Σε καιρό πολέμου χρειάζεται δώδεκα, ίσως και περισσότερες χιλιάδες. Όλη αύτη ή στρατιά ή άπεραντη, στρατολογείται από τά εφεδράκια. Κι' από ποιόν κλάδον στη μεγάλη πλειοψηφία. Ποιόν άλλο, τό δασκαλικόν. Αυτός είναι και ό πιο μεγαλύτερος ύπαλληλικός όγκος.

Μ' ένα σάλπισμα, με μιá φωνή της μάννας Έλλάδος. Με μιá κραυγή της και μ' έναν πόνο της δ' οι κοντά στο κορβάτι της. Όλοι κάτω από τόν Ισκιό της Σημαίας της. Και τό ίδιο χέρι τ' απαλό που πιάνει την πέννα, γίνεται σκληρό σαν άσάλι και π άνει τό ξίφος, πιάνει τη λόγχη. Πώς γίνεται αυτό τό θάμα, και τό όμοιο σώμα τό μαλακό έξαγουννά σέ χιόνια και βροχές; Ό άθόρυβος αύτός κήρυκος της λευτεριάς; μέσα στην αίθουσα, βάνει τό στήθος και τιν ζωή του δίχως ύπολογισμούς; και σκοπιμότητες νά την ύπερσπείσει σά βλέπει τόν κίνετο της Σει καιρό εισηγητό άνοι ή ψηφον, άσκηση ή ψυχής του, άγνοι οι σκοποι του.

Σε πολέμου μπόρες, λιονταρίσια ή ψηφον, θεοϋ ή ψυχής του — Ιδανικοί σκοποι του. Άϊλας στη δύναμη, Δε γνωρίζει στη ζωή του ξεκούραση. Εύτυχία του ή εύτυχία των άλλων, χωρά του των άλλων ή χωρά κι' ή άγάπη του κόσμου που τόν τριγυρίζει, κέρδος του ό Ιδρωτας και πίκρα.

— Ε'Ορραμενήν φαυλλία! Σκόπισες τά παιδιά σου στο Σαγγάριο, στη Προύσσα, στην Άγκυρα στη Σμύρνη.

νικό Έπιθεωρητοϋ νομιζομεν μäs απαλλάσει της ανάγκης νά όμιλήσωμεν προγραμματικάς και περι της θέσεως ήν δέον νά λάβωμεν όλοι μας έναντι των μεγάλων εκπαιδευτικών προβημάτων άτινα ήδη μäs πιέζουν όσον ούδέποτε άλλοτε.

Έν τούτοις θεωρούμεν δι, επιβάλλεται νά ειπωμεν όλιγα τινά λόγω των ειδικών συνθηκών, άς διερχόμεθα και κυρίως ώς Έθνος.

Κοινή συνείδησις, νομιζομεν ή χει καταστή πάντων των Έλλήνων, πολύ δε περισσότερο των εκπαιδευτικών δι, ή Πατρίς μας διατρέχει την σοβαρωτέραν κρίσιν ήν διέτρεξε ποτέ κατά την μακράϊα Ιστορίαν της, λόγω του κινδύνου που προέρχεται ως γνωστόν από Βορρά έκ του ένωθέντος ήδη Σλαυισμοϋ, που κινείται ασφαστερον και έντονώτερον πάσης άλλης Ιστορικής περιόδου προς νοτίαν κάθοδον και κατάκτησιν τών χωρών που πλαισιώνουν τό Αγαλον Πέλαγος. Κινείται δηλαδή ή σωβινιστική πολιτική της Ρωσίας ά-

Στό Σαρά και στο Μπιζάνι, στη Μελονύα και στο Σαρνινάπορο.

Και τώρα; Στο Μόραβα και στο Ίβάν, στην Κίμια και στο Τεπελένι, στην Τρεμπεσίνα και στην Κλεισούρα.

Στό χαράκωμα και στο άμφορι, στην καλύβη και στο δρόμο, στη μάχη και στη φωτιά όπου νά ρίξεις τη ματιά σου εδώ έκάνω Δασκαλική ψυχή θά δεις. Δασκαλική όψη θά συναντήσεις. Οι δυό από τους άξιοματικούς κάθε λόχου και σε πολλούς ό τρεις. Δασκάλου θάνατι. Και μέσα στη διαχείριση, και στο ύπασιστηριο του κάματος κι' άλλου κι' άλλου, αύτους θά βρεις, αύτους θά συναντήσεις.

Κάποτε μäs τραβάει, μäs μαγνητίζει τό πολιτικό έπάγγελμα κι' άργίζουμε κι' έδω ψηλά Πεσολότοι, Ρουσσώ. Και φωταΐζουν άλλοι: «Δασκαλικό συνέδριο» γυρίζουμε την άλλη όψη της πλάκας. Βοναπάρτης, Μέγας Άλέξανδρος.

«Στην πόλεμο — έτσι θά πει κάποιος στην Άθήνα μεθαύριο — βράθηκα στην Άλβανία και έξωσ πώς τόν πόλεμο τόν κάμαν οι δασκάλου».

Στόν καιρό της ειρήνης θά του είναι κλειστή ή πόρτα της Λόσχης των άξιοματικών. Έκει γυαλίζουν μπότες και αστραφίζουν στολές. Πώς θά μπει αύτός, ό κουρελής με την ίδια φορεσιά στις άσκήσεις, στις γιορτές και στις παραδείσεις;

Κι' ύστερα τί ξέρει αύτός, μπροστά στη σοφία των άνωτέρων! Τι ξέρει; Ξέρει στόν πόλεμο νά μαθαίνει τόν κόσμο πώς νά πεθαίνει και στην ειρήνη πώς νά ζει!... Νά αυτό ξέρει!

διάφορον άν τελή υπό τους κομμουνιστάς ήγήτορας προς λύσιν του περιφημού Άνατολικού ζητήματος.

Έναντίον λοιπόν του άμίσου και θανασίμου κινδύνου τούτου που άπειλεί όσον ούδέποτε άλλοτε την ύπαρξιν μας ως Κράτους και Φυλής, καλούνται έκ των πρώτων οι Έλληνες Δημοδιδάσκαλοι, οι κυριώτεροι εργάται έν πολέμω και έν ειρήνη του μεγαλείου και της δόξης της άθανάτου Έλλάδος, νά άντιδράσωμεν με όλην την δύναμιν των λαμβάνοντες σαφή και προκεχωρημένην την θέσιν των εις τάς Έθνικάς έπάλξεις.

Επ' περ ποτε και άλλοτε μäs χρειάζονται δημοδιδάσκαλοι με πίστιν εις την Έλλάδα και τά πεπρωμένα της.

Οι λιτόψυχοι και οι καιροσκοποι είναι άνάγειοι σ' αυτός τις παρούσας συνθήκας του Έθνους νά φέρουν τό μεγάλον όνομα του Έλληνοδ δημοδιδασκάλου.

Ο Γενικός Έπιθεωρητής
Ι. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑ

ΕΝΙΑΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ
Επιθεωρητού Δημοτικών Σχολείων

ΤΟ ΑΜΠΕΛΙ

(Επ' εὐκαιρίᾳ τοῦ τρυγητοῦ)

1. Λεκτικά ἀσκήσεις.

α) Ἀφόρμησης: Ἀπὸ τὸν τρυγητόν.

Ἀνακρινώσεις μαθητῶν: Οἱ μαθηταὶ ὅλοι εἶναι πρόθυμοι εἰς ἀνακρινώσεις. Περιγράφουν τὰς ἐτοιμασίας, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὸ σπῆτι, δηλαδή: τὸ πλύσιμο τῶν βαρελιῶν καὶ τῆς πατητήρας, τὴν ἐτοιμασίαν τῶν κοφινῶν, τὴν ἐξεύρεσιν ἐργατῶν, τὴν παρασκευὴν φαγητῶν κτλ. Οὕτω συγκεφαλαιώσαντες τ' ἀνωτέρω καταλήγομεν εἰς τὰ ἑξῆς περίπτου.

«Τῆ Δευτέρα, ἡ ἄλλη ἡμέρα ὅλοι θὰ τρυγήσουμε τ' ἀμπέλια. Ὁ πατέρας ἐβγαλε ἀπὸ τὰ βαρέλια τὴν παλὴν λάσπη καὶ τὰ καθάρισε. Ἐπίσης καθάρισε καὶ τὴν πατητήρα καὶ τὸ λινὸ. Ἡ μητέρα ἐτόιμασε τὰ κοφίνια. Ἐξέμασε καὶ ἐτόιμασε κρεῖα φαγητὰ (τυρί, αὐγά, κρέας ψητὸ κτλ.). Επίσης φώναξε καὶ μερικές γειτόνισσες νὰ ἐλθοῦν νὰ μάς βοηθήσουν καὶ νὰ πάρουν τὸ ἡμεροδούλι τοὺς (ἡμερομίσθιο)».

γ) Ἐπεξεργασία: Οἱ μαθηταὶ ἀφίστανται ὅτι ὅλοι οἱ χωρικοὶ εἶναι ἐπὶ ποδός, ὅτι εἶναι πολὺ ἐργατικοὶ ἄνθρωποι.

δ) Ἀσκήσεις: Ἀναπαραστάσεις, μιμητικαὶ κινήσεις τῶν λέξεων καὶ φράσεων.

2. Πραγματογνωσία.

(Ὁ τρυγητὸς).

α) Ἀφόρμησης: Ἀπὸ τ' ἀνωτέρω.

β) Παρατήρησης: Οἱ μαθηταὶ ὅλοι παρηκολούθησαν τὸν τρυγητόν. Περιγράφουσι λοιπὸν τὰ κατ' αὐτόν, δηλαδή τὴν κοπὴν τῶν σταφυλῶν, τὴν συλλογὴν τῶν εἰς τὰ μικρὰ κοφίνια, τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς τὸ λινὸ, μὲ μεγάλα τοιαῦτα, τὸ πάτημα κ.ο.κ. Οὕτω καταλήγομεν εἰς τὰ ἑξῆς περίπτου:

γ) Συγκεφαλαιώσεις: «Τὰ σταφύλια εἶναι ὄξιμα, ἄλλα κόκκινα, ἄλλα μαύρα, ἄλλα ἄσπρα. Ἐπίσης καὶ οἱ ἐργάτες τὰ κόβαμε μὲ προσοχὴ, τὰ βάζαμε σὲ καλάθια καὶ τὰ μεταφέραμε στὸ λινὸ. Ἐκεῖ τὰ πατοῦσε ἕνας στὸν πατητήρα καὶ ὁ μοσάτος ἐπεφτε στὸ λινὸ.

Τὸν μοσάτο τὸν βάνουμε στὰ βαρέλια καὶ ἐκεῖ βράζει καὶ γίνεται κρασί».

δ) Ἐπεξεργασία: «Τὸ ἀμπέλι χρησιμεύει, διότι μάς δίνει τὰ γλυκὰ σταφύλια καὶ τὸ κρασί».

Τὸ κρασί τὸ πίνουν οἱ μεγάλοι λίγο-λίγο, διότι τὸ πολὺ βλάπτει».

ε) Ἀσκήσεις: Ἀναπαραστάσεις διάφοροι κτλ., ὡς ἀνωτέρω.

Ὡς ἀσκήσεις θὰ χρησιμεύσωσι τὰ ἐν συνεχείᾳ διδασθησόμενα μαθήματα τῆς ἰχθυογραφίας καὶ χειροτεχνίας.

3. Ἰχθυογραφία.

(Ἡ ῥάγα—τὸ τσαμπί).

α) Ἀφόρμησης: Ὡς ἀνωτέρω.

β) Παρατήρησης: Οἱ μαθηταὶ πασατηροῦν μίαν ῥάγα καὶ βλέπουν ὅτι εἶναι στρογγύλη καὶ ὅτι ἔχει μίαν οὐρίτσα

φωνα πρὸς τὰ τοιαῦτα τῶν ἐικονιζομένων. Συνηθίζομεν τοὺς μικροὺς κατ' ἀρχὴν νὰ σύρῳσιν ἐλαφρὰς γραμμάς καὶ εἶτα ζωοτεράς τοιαύτας.

δ) Διόρθωσις: Οἱ μικροὶ μαθηταὶ ἔχουν τὴν συνήθειαν νὰ ἐπιδεικνύουσιν ἀμέσως τὰ ἔργα τῶν. Σηκώνουν δηλαδή ψηλὰ τὰ τετράδιά τῶν, ἢ τὴν πλάκα τῶν, διὰ νὰ ἴδῃ ὁ διδάσκαλος καὶ νὰ ἐπαινέσῃ τὴν ἐργασίαν τῶν. Ὁ διδάσκαλος πλησιάζει καὶ μοιράζει εἰς ὄλους ἐπαινούς, ἴδια δὲ ἐπαινεῖ καὶ ἐπιδεικνύει τὰ καλύτερα ἔργα. Τέλος παρουσιάζει καὶ ἕνα ἰδικὸν τῶν. Οἱ μικροὶ μαθηταὶ προσπαθοῦν νὰ κάμουν ἕνα, ὡς τὸ τοιοῦτον τοῦ διδασκάλου τῶν.

Η ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 1, 5 ΚΑΙ 42

Διὰ τῆς ἐπ' ἀριθ. 7364]1947 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐνεκρίθη ἡ τροποποίησις τῶν ἀρθρῶν 1, 5 καὶ 42, τὰ ὁποῖα ἔχουσι ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄρθρον 1ον.

Συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 281 ἱδρύεται ἐν Ἀθήναις Ἐνωσις τῶν Διδασκαλικῶν Συλλόγων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος» ὡς Ὁργάνωσις Ἐπαγγελματικῆ.

Ἄρθρον 5ον.

1) Ἐν ἐκάστη Ἐκπαιδευτικῇ περιφερείᾳ λειτουργεῖ ἀνὰ εἰς σύλλογος πλὴν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Περιφερειῶν Μεγαλοπόλεως καὶ Γορτυνίας, Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας, Φωκίδος καὶ Δωριδος, Βοιωτίας καὶ Λεβαδείας, Νήσων Κυκλάδων, Σιατίστης καὶ Τσατουλίου, Μεσογείων καὶ Λαυρεωτικῆς, Σάμου καὶ Ἰκαρίας, ἐν αἷς διὰ γεωγραφικοὺς λόγους δύνανται νὰ λειτουργοῦν δύο σύλλογοι.

2) Διδασκαλικοὶ σύλλογοι ὁμάδων Ἐκπαιδευτικῶν Περιφερειῶν δύνανται νὰ συγχωνεύωνται εἰς ἕνα διδασκαλικὸν σύλλογον, ἐφ' ὅσον ἡ πλειοψηφία τῶν μελῶν ἐκάστου τῶν συγχωνευθησομένων Συλλόγων τῶν Περιφερειῶν τούτων ἤθελεν ἀποφασίσει οὕτως ἐν εἰδικῶς συγκαλουμένην Γεν. Συνελεύσει, καθ' ἣν δέον νὰ παρίστανται τοῦλάχιστον τὰ 3/4 τῶν τακτικῶν μελῶν.

Ἄρθρον 42ον.

Ἡ Ὁμοσπονδία ἔχει σφραγίδα μὲ ἐμβλημα τὸν ἀναγεννώμενον φοῖνικα καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ 1922 - 1946».

Κατόπιν αὐτῶν καλοῦνται οἱ σύλλογοι νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Καταστατικοῦ ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ δημοσιεύεται ἀνωτέρω. Ἡ Ὁμοσπονδία τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας τηροῦσα τὸ Καταστατικὸν διακρίτει ἀπὸ σήμερον πᾶσαν ἑκαψὴν τῆς πρὸς συλλόγους συγκροτημένους παρὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο.

(μίσχον). Ἐάν εἶναι μαθηταὶ Β' τάξεως, καλῶς προωδευμένοι, παρατηροῦν ἕνα τσαμπὶ σταφυλίου. Ἐάν πάλι εἶναι μαθητὰ Γ' τάξεως, τότε ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἰχθυογραφίαν ἐνός σταφυλίου, ἢ ἐνός φύλλου κ. ο. κ., ἢτοι ἀσχολοῦνται ὅλοι οἱ μαθηταὶ, κατ' ἀξίαν σειρὰν δυσκολιών, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὰ στρογγύλα σχήματα. Οἱ μαθηταὶ παρατηροῦσι καὶ περιγράφουσι τ' ἀνωτέρω. Ὁμοίως παρατηροῦσι καὶ ὀνομάζουσι τὰ σχετικὰ χρώματα.

γ) Ἰχθυογράφουσι: Οἱ μαθηταὶ ἰχθυογραφοῦσι μὲ χρωματιστὰ μολύβια καὶ μὲ χρῶμα, σύμ-

ἰχθυογραφοῦν, σβύνουν, πάλιν ἰχθυογραφοῦν καὶ πάλιν σβύνουν.

Ὁ (διδ)λος πλησιάζει, παρατηρεῖ καὶ ἂν προσκληθῇ ἀπὸ τὸν μαθητὴν δίδει ὀδηγίας καὶ διορθῶναι τὸ σχέδιόν του.

Πάντως ἡ διόρθωσις θὰ γίνεταί κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ μὴ βλέπῃ τὸ ἔργον του καταστρεφόμενον καὶ οὕτω δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι μειοεκτελεῖ ἕναντι τῶν ἄλλων συμμαθητῶν του.

4. Χειροτεχνία.

(Ἡ ῥάγα—τὸ τσαμπί).

α) Ἀφόρμησης: Ὡς ἀνωτέρω

β) Παρατήρησης: Οἱ μαθηταὶ

ἔχουσι ἀκριβῶς παρατηρήσει, κατὰ τὸ μάθημα τῆς ἰχθυογραφίας.

γ) Ἐκτελέσεις: Ἰχθυογραφοῦν ἐπάνω εἰς ἕνα φύλλον χάρτου τὸ σχέδιον τῆς ῥάγας καὶ πληροῦν αὐτὸ μὲ ἀνάλογον χρῶμα.

Τότε μὲ ἕνα φαλιδάκι κόβουν τὸ φύλλον σιγὰ καὶ προσεκτικὰ ἐπάνω εἰς τὸ περίγραμμα καὶ οὕτω ἔχουν μίαν ῥάγα. Τῆ ῥάγα αὕτη δύνανται νὰ τὴν κολλήσῳσιν εἰς ἕνα μικρὸ φύλλον χάρτου.

Κατὰ παρόμοιον τρόπον ἐργάζονται καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν μεγαλύτερων τῆς Α' τάξεως.

δ) Ἀσκήσεις: Γίνεται διόρθωσις ὡς πρὸς τὸ σχέδιον, ὡς πρὸς τὴν κοπὴν, ὡς πρὸς τὸ κόλλημα. Ὁ διδάσκαλος παρουσιάζει ἰδικὸν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον βλέπουν οἱ μαθηταὶ προσπαθοῦν νὰ τὸ μιμηθοῦν.

Τὸ ἔργον ὅμως τοῦ διδασκάλου οὐδέποτε θὰ παρουσιάζεται πρὸ τῆς σχετικῆς ἐργασίας τῶν μαθητῶν, διότι οὕτω θὰ ἐμποδισθῇ τὴν αὐτενέργειαν αὐτῶν.

5. Ἀριθμητικῆ.

Ἐνότης: (Αἰσθητοποίησις καὶ γραφὴ τοῦ ἀριθμοῦ 4)

α) Ἀφόρμησης: Ἀπὸ τὸ μέτρομα τῶν ἐργατῶν, τῶν κοφινῶν, ἀπὸ τίς ῥάγας, τὰ σταφύλια κτλ.

β) Αἰσθητοποίησις: Τὰ παιδιὰ ἀναπαράστωσι τοὺς ἐργάτας κόπτοντας σταφύλια. Καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ αἰσθητοποίησεως τοῦ ἀριθμοῦ 4, ὁ διδάσκαλος σκοπώμενος χροσμιζομένη, διὰ τὴν ἀναπαράστασιν ταύτην 4 μαθημάς, φέροντας ἀνὰ ἕνα κοφίνι. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ἢ δι' ἄλλου πινός, τὸν ὁποῖον ἤθελε σκεφθῆ ὁ διδάσκαλος, γίνεται αἰσθητοποίησις τοῦ ἀριθμοῦ 4 καὶ ἐν συνεχείᾳ γραφὴ αὐτοῦ ὡς συνήθως (*).

Σημ. 1. Κατὰ τὴν γνώμην μαρτύρων μετὰ τὴν αἰσθητοποίησιν, δέον νὰ ἐπακολουθῆ καὶ γραφὴ τοῦ σχετικοῦ ἵνα συνδέηται τὸ σὺμβολον 4 μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντικειμένων τῶν ὁποίων σὺμβολίζει.

γ) Ἀσκήσεις: Ὁ διδάσκαλος ἔχει φέρει εἰς τὸ σχολεῖον σταφύλια βλαστοῦς, φύλλα κτλ., ἔξω μτροῦν οἱ μαθηταὶ ἀνὰ 4. Γράφουν τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εἰς ἀράκια καὶ τὸν σχηματίζουν μὲ ῥάγας καὶ κληματαίθεσ κτλ.

Θὰ φροντίζομεν ὅμως πάντοτε, ὅπως αἱ ἐργασίαι αὗται λαμβάνωσι τὸν ὀρθὸν παγινίου, ἀλλὰ καὶ θὰ μεριμνῶμεν, ὅπως οἱ μαθηταὶ ἀποκτώσι σταθερὰς γνώσεις.

6. Ἀγωγή ὁράσεως.

(Τὰ χρώματα).

α) Ἀφόρμησης: Ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

β) Παρατήρησης: Οἱ μαθηταὶ ὀμιλοῦν διὰ τὰ χρώματα τῶν σταφυλῶν. Ἀσφαλῶς θὰ γνωρίζουν τὸ μαύρον καὶ τὸ ἄσπρον καὶ διὰ τοῦτο διδάσκωμεν τὸ κόκκινον χρῶμα ἢ τὸ πράσινον τοιοῦτον.

Ἐάν πρόκειται νὰ διδασθῇ τὸ πρῶτον, ὁ διδάσκαλος ἔχει φροντίσει καὶ ἔχει εἰς τὸ σχολεῖον

κόκκινα σταφύλια και μοστο,
έναν δε δια το δεύτερον πράσινα
φύλλα και πρασίνους βλαστούς.

γ) Έντύπωσις: Οι μαθηται
παρατηρούν τα σταφύλια κτλ.
και αποφαίνονται ότι ταυτα
είναι κόκκινα. Όμοιας παρατη-
ρήσεις κάνουν. έν άντυπωθῆ τὸ
πράσινον χρώμα.

δ) Άσκησις: Εύρίσκουν και
άλλα ομοια χρώματα και καρ-
πούς, εις φυλλώδηατα. εις ένδύ-
ματα, φύλλα χάρτου κτλ. (1).

Σημ. 2. Εις έλασιον μάθημα δέον
νά έντυπώσωσιν οι μαθηται μόνον
ένά χρώμα. Βραβύτερον δέ, άφ' οδ
έντυπώσωσιν πάντα τα κόρια χρώ-
ματα διδάσκωνται τάς άποχώσεις
αυτών.

Τέλος οι μαθηται διακρίνουσι
το χρώμα τοῦτο, έν συγκρίσει
προς έτερα τριαυτα π. χ. έν
συγκρίσει προς το μαύρο, πρά-
σινο κτλ.

7. Πατριδογραφία.
(Το αμ βαί)

α) Αφόρησις: Ως αφορη-
σις θά χρησιμεύσωσι τά ως
άνω διδασθέντα.
β) Παρατήρησις: Οι μαθηται
παρατηρούν, κατά τόν τρυγη-
τόν, ό λυθείς τήν άμπελον του
και άσχημάτισαν ώσαύτως μίαν
γενικην παράστασιν, περι τών
άμπέλων δλου του χωρίου ή
της πόλεως έπειδή συνήθως
αυται γειτνεύουσιν προς άλ-
λήλας.

Έν συνεχεία ο διδάσκαλος
μετά τών μαθητών επισκέπτε-
ται τήν έγγύς του διδακτηρίου
κειμένην άμπελον και συνιστά
εις τούς μαθητάς, όπως παρα-
τηρήσωσι τήν θέσιν ταύτης, ως
και του διδακτηρίου, τήν περι-
φοράν και το σχήμα της άμ-
πέλου, τα τυχόν χωρίσματα
ταύτης κτλ.

γ) Επόμενον είναι οι μαθη-
ται να διατυπώσωσιν πολλές
άπορίας, ταύτας όμως θά λύ-
σωσι συνεργαζόμενοι μετά
του διδασκάλου, άφ' οδ μετρή-
σωσι προσεκτικώτερον κτλ.

δ) Περιγραφή: Μετά τ' άνω-
τέρω περιγράφουσιν τήν άμπε-
λον, ως έξης περίπου:
«Τό άμπελι βρίσκειται προς
Νότον του Σχολείου. Είναι
φραγμένο με μάνδρα και χωρι-
σμένο με πεζούλια (έν έχη τοι-
αυτα). Είναι στενόμακρο, δη-
λαδή περισσότερο μακρό παρά
πλατύ. Φαίνεται να είναι τρεις
φορές μεγαλύτερο από το προ-
αύλιο του σχολείου».

ε) Άσκησις: Οι μαθηται άνα-
παριστώνσιν υπό σμίκρουνσιν τήν
άμπελον επί του έδάφους, δια
διαφόρων όλικών. Άναπαριστών-
σιν ταύτην ώσαύτως δια γραμ-
μών. Όμοιω; επί του πίνακος
μέ προσανατολισμών ως προς
το διδακτήριον. Τοποθετοῦσι το
σχήμα τοῦτο εις τήν ανάλογον
θέσιν του χάρτου του χωρίου.

8. Ανάγνωσις.
εις τήν Β' τάξιν
Ένότης: (δ τρώφι).

α) Αφόρησις: Από τ' άνω-
τέρω. Γίνεται περιγραφή του

τρυγητοδ από τά παιδιά. Κατά
ταύτην, δια σκοπίμου κατευθύ-
σεως τών μαθητών υπό του δι-
δασκάλου, γίνεται προεξέλιξις
του περιεχομένου της άναγνω-
πτικής ένότητος και διασάφισις
των τυχών άγνώστων ταύτης
σημείων.

β) Ανάγνωσις: Οι μαθηται
άνοίγωσι τ' άναγνωστικά των
βιβλία και εύρίσκουν τήν σχε-
τική ένότητα. Άναγιγνώσκουσι
οι καλύτεροι έξ αυτών και έν
συνεχεία οι λοιποί ανά όλιγον
έκαστος.

Είτα αποδίδουσι το περιέχο-
μενον έν συνεχεί λόγω.

γ) Επεξεργασία: Κρίσεις των
μαθητών, δια τήν εργατικότητα
των ανθρώπων ή δια τών πρά-
ξεις των δρώντων προσώπων.

δ) Άσκησις: οι μαθηται σχη-
ματίζουν διαφόρους προτά-
σεις, περιεχούσας τάς άγνώ-
στους λέξεις; και φράσεις. Περι-
γράφουσι τήν εργασία κατά
τήν σειράν της εξέλιξεως της,
μέ όλλιας ταύτης φράσεις κλπ.

9. Ποίημα.

«Τ'ρι τρι, τρι, τρέ».

α) Αφόρησις; και προεξέλι-
ξις των άνωτέρω
β) Απαγγελία υπό του διδα-
σκόλου και των μαθητών.
γ) Άσκησις κατά τά ειθη-
σμένα.

10. Παιγνίδι—Εορτή.

Μαθηται τινες ή μαθητριά
παριστάνουν τά κλήματα και
άλλοι τά σπουργίτια.

Οι πρώτοι φοροῦν πράσινα
ροδοχα—έναν τοῦτο είναι δύνα-
τόν—και έχουν εξηρημένα έ-
πάνω εις τούς ώμους των με-
γάλα πράσινα φύλλα άμπελιοδ,
γινόμενα από όμοίωμορφ χαρ-
τί. Επίσης οι ίδιοι κρατοῦν εις
τό ένα τους χέρι, ή και εις άμ-
φότερα, από ένα σταφύλι.

Τά άλλα παιδιά, τά όποια
παριστάνουν τά σπουργίτια
έχουν φορέματα προσομοιάζον-
τα προς τά του πιηνοδ, ως και
ένα δύο πτερά, εξηρημένα από
τούς ώμους των.

Οι λοιποί μαθηται τραγοῦ-
δοῦν τό τραγοῦδι: «τσιρι τρι,
τοίρι τρέ», έν φ οι ως άνω έν-
δεδυμένοι έκτελοῦν τάς σχετι-
κά κινήσεις των σπουργιτιών,
ως αυται περιγράφονται εις τό
ποίημα.

Η αναπαράστασις αυτη έπα-
ναλαμβάνεται, δις ή τρις. Θα
ευχαριστοθῆντο πολὺ οι μαθηται,
έν ή το δυνατό ή έναλλαγή
των παριστανόντων, δια να λά-
βωσιν μέρος, δσον τό δυνατόν,
περισσότεροι έξ αυτών.

Διά του ως άνω τρόπου, ή
δια άλλης μικράς σχετικής εορ-
τής, γενηρομένης, εις τό σχο-
λείον, κατά μίαν εργάσιμον, ή
μη τοιαύτην ώραν, οι μαθηται
άποκομίζουσιν τήν έντύπωσιν
δτι οὐδεμία διαφορά υπάρχει
μεταξύ της έν τῷ σχολείῳ ζωής
των, της έν τῷ οίκῳ ή έν τῇ κοι-
νωσίῳ ταυτήν.

Τό παιγνίδι και ή εορτή δέον
νά λάβωσιν οργανικήν θέσιν
εις τήν δλην εργασία του σχο-

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΜΑΣ
ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ

Μετά τόν διαγωνισμόν δια τήν
εισαγωγήν εις τήν έν τῷ Πανεπι-
στημίῳ μετεκπαιδευσιν των δημο-
διδασκάλων του παρελθόντος έτους
παρουσιάσθησαν οι έξής δυσκολία
δια τήν μη έγκαιρον πρόσκλησιν
τούτων.

Έν πρώτοις τό αποτέλεσμα των
εξετάσεων εξέχθη κατά τάς άρχις
του μηνός Ιανουαρίου έ. ε. Το ὕ-
πουργείον έπειδή τό ήμισυ σχεδόν
του Ακαδημαϊκού έτους ειχε παρελ-
θει και ή μόρφωσις των επιτυχόν-
των δέν θά ήτο πλήρης εκέφθη,
ήλπιε προς τό συμφέρον των επιτυ-
γόντων άναβάλλη τήν πρόσκλησιν
τούτων δια τό παρόν Ακαδημαϊκόν
έτος.

Η τότε Διοίκησις της Διδ. Όμο-
σπονδίας κατέφυγε εις τόν Δ) τήν
των σπουδών κολληγήτην του Πανε-
πιστημίου κ Ν. Έξουχόταυλον

και παρεκίλευε τούτον ότως μεσο-
ληβήθη τησων των κ. κ. καθηγη-
των και δεχί έν να πινατεινουν
την διδασκαλίαν των μηθημάτων
των, δια του μετεκπαιδευόμενων
δημοδιδασκάλων μόνον. Πέριν ει-
λήξεω; του Ακαδημαϊκού έτους
και επί χρονικόν διάστημα τούτον,
δσον ήτο άρκετόν δια τήν συμπλή-
ρωσιν των κενών του διανυθέντο,
χρονικόν διασ ήμισιο; Ο οριβιστις
καθηγητής μετά προθυμίας άνε-
λιπε να φέρη εις πέρας τήν ώ-
άνω πρότασιν.

Ενῶ δέ τό ζήτημα εύοίκετο
εί τό έκτελέθην άνωτέρω σιιάδιον τό
Υπουργείον ευθῆκε και άλλων λό-
γων δια τήν ματαιώσιν της προ-
σκήσεως των επιτυχόντων.

Τήν εποχιν εκείνην τό ζήτημα
της εξυγιάνσεως του κλάδου ευοί-
κετο εις τό χριστιανώτερον σημείον
του. Χιλιάδες έγγραφα προς κλη-
σιν εις άπολογίαν είχαν κοινοποι-
ηθή εις συναδέλφους. Είς άπολο-
γιαν έπίσης εκλήθησαν και μερι-
κοί από τούς επιτυχόντας εις τήν
μετεκπαιδευσιν.

Τήν αυτην εποχιν ειχε λάβη χώ-
ραν έπίσης και ή κοινοποίησις εις
την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως,
πρό; εφαρμογήν του Νόμου περί
διαβιβώσεως των δημοδιδασκά-
λων, ή κατάταξις εις τούς αντίστοι-
χους βαθμούς; Ω; ήτο επόμενον
μεταξύ των δημοσιευθέντων δυνατά-
των εύρίσκοντο και τά δνόματα
διδασκάλων εύρισκομένων εις τάς
τάξεις της άνατοσίας.

Τό Υπουργείον ευρέθεν πρό της
γενικής εξεγέρσεως των βουλευτών
και άλλων παραγόντων δια τήν δη-
μοσίευσιν ταύτην και έχουν προσέτι
υπ' όψει του, ότι εκηπατήθη υπό
πολλών συναδέλφων καταφυγόντων
εις Αθήνας δι' ασφάλειαν της ζωής
των και οίκτων, ένῶ είχαν άπολυθή
άπό τά έποπτικά των συμβούλια,
έπέτυχον τῇ συνδρομή και της

λειου, καθ' όσον έχουνσιν σπου-
δαιοτάτην μορφωτικήν αξίαν,
έν άν βέβαια καλως προπαρα-
σκευάζονται και καλως έκτε-
λώνται.

Όμοσπονδίας, ήτις ομοιω; ήγνοει
τήν αλήθειαν, να τοποθετηθῶν
ως άπεπισμύμενοι εις διαφόρους θέ-
σεις, φοβούμενον νέαν ενεργεσιαν
άντίθετον προς τήν γραμμην της
Κυβερνήσεως ήσυνείτο διασφρήδην
να δημοσιεύση τό αποτέλεσμα των
εξετάσεων πρό του πέρατος της
εξυγιάνσεως.

Η τότε διοίκησις κατόρθωσε
κα ό τιν αυτου να άποσπάση τήν
δυσβελίασιν του κ. Υπουργου,
δτι οι μη εξυγιανθησόμενοι θά έ-
καλυόντο κατά τό έρχόμενον έτος
και μάλιστα επί πλέον του αριθμού
των ελακτέων, δεδομένου, δτι θά
προσνηρούσαστο έν τῷ μεταξύ και
νέω; διωγισμοδ.

Η εποχή του νέου διαγωνισμοδ
εβρασε και ή εξυγιάνσις δέν ειχε
τετατωθή.

Είς διαμαρτυρίαν της Διοική-
σεω; δια τήν μη ποιησῆσιν του
διαγωνισμοδ ο κ. Υπουργός άντέ-
θε; τα αυτα επιχειρήματα. Επί
πλέον άνεκοίνωσεν, δτι δια τούς
αυτῶν λόγους δέν δύναται να κα-
λέση και τούς επιτυχόντας.

Είς παρατήρησιν μας, δτι δια
της άποφασέω; του αυτης καταρ-
γείται ή μετεκπαιδευσις, ήτις τόσα
προσέφερον εις τήν εκπαιδευσιν,
ατή ησεν δτι άναγνωρίζει τήν ά-
ξίαν της και δτι δέν άποβλέπει εις
τήν κατήγησιν της, άλλ' εις τήν
έπωφελη λειτουργίαν της. Ύπε-
σέθη δέ να προκηρύξη διαγωνισ-
μόν κατά τό έρχόμενον έτος με-
δισλάσιν αριθμόν ελακτέων.

Η Δ)σις έφ' όσον άντελήφθη,
δτι ο κ. Υπουργός δέν είναι τε-
ταγμένος κατά της μετεκπαιδευσεω;,
άλλ' δει εις τήν άπόφασιν του αυ-
την ήχηθη εκ του φόβου μήπως ελ-
συχθῶν εις αυτην και διδασκαλοι
στερούμενοι ήθους, δέν έσταμάτισε
τούς ενεργείας της.

Υπερ της άμέσου λειτουργίας
ειχε τήν γνώμη του κ. Ν. Έξαρ-
χοπούλου, όστις υπέβαλε και σχετι-
κόν δόκιμωμα, του Έκπαιδευτι-
κού Συμβουλίου, του Δ)του της
Στοιχειώδους Εκπαιδευσεω; και
επί πλέον του Γεν. Γραμματέω;
του Υπουργείου.

Τῇ βοηθείῳ όλων των άνωτέρω
ή Δ)σις χρησιμοποίησασα και δτι
άλλα μέσον χρήσιμον, έπέτυχε τήν
λειτουργίαν της μετεκπαιδευσεω;
δια τό τρέχον έτος.

Θά δημιουργηθῶν ασφάλω; πα-
ράνονα, διότι δέν θά κληθῆ όλος
ο αριθμός των συναδέλφων. Αλλ'
δσον δίκαια και άν είναι τά παρά-
νονα και δσον και άν ταυτα άπο-
τελέσωσιν τό έρεισμα δια τήν έναν-
τίον της πολεμικήν, έν τούτοις τήν
δέχεται άφώβως, διότι εθεώρησεν,
δτι προτιμώτερον είναι να άδικη-
θῶν όλιγοιστι συναδέλφοι από του
να άδικηθῆ δλόκληρος ο κλάδος
δια της μη λειτουργίας της μετεκ-
παιδευσεω;. Και τουτο διότι ή μη
λειτουργία της κατά τό παρόν έτος
θά εσήμαινε τήν παντελή ταυτης
κατάργησιν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Έτησια συνδρομή του Διδακταλικού Βήματος δραχμαί 15.000
Διά τας Σχολικάς Έφορείας Δραχ. 15.000
Τιμή του φύλλου Δραχ. 500

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Αι σημεριναι Έλληνικαι συνθήκαι ηγάγκασαν πολλούς συναδέλφους να καταρτούν εν τας πόλεις και να μισθοδοτούνται κατ' απόσπασιν και υπεραριθμίαν, χωρίς να ημπορούν να προσφέρουν πραγματικήν υπηρεσίαν εις τας Σχολεία, όπως θά ήθελον.

Θά ήθέλαμεν, εν τούτοις, ενισχύοντες εν προκειμένω την Πολιτείαν, να συστήσωμεν εις τούτους Υπουργείον μας την λήψην μέτρον, εκ της εφαρμογής του οποίου και οι υπεραριθμοί διδάσκαλοι θά προσέφερον πραγματικήν υπηρεσίαν, αλλά και ή εκπαίδευσις των μαθητών θά προήγετο σημαντικώς.

Όλοι γνωρίζομεν, ότι ο Νόμος καθορίζει 40 μαθητάς, κατ' ανώτατον όριον, κατ' διδάσκαλον. Απού λοιπόν εις τας σχολεία οι μαθηταί εκάστης τάξεως είναι πολύ περισσότεροι από 40, διατί να μη διαιρεθούν αι τάξεις αυταί εις τμήματα, όπως, βεβαίως, αι διδασκαλικαί ενδεχόμεναι υπάρχουν.

Αν διατάξη τού Υπουργείου την εφαρμογήν του Νόμου και εκάστη τάξις αποτελεσθή από 40 μαθητάς, εμμεθα βεβαίως, ότι και αι διδασκαλικαί δυσχερείαι θά εξομαλυνθούν.

Ηροικιμένοι, άλλως τε, να διδάσκουν μαθήματα μίς τάξεως τρεις λ. χ. διδάσκαλοι—πως συμβιβάζει—διά να φαίνεται ότι εργάζονται όλοι, προτιμώτερον θά είναι να διαιρεθώ η τάξις εις τμήματα, να περιορισθών κατ' αι αδια της διδασκαλίας και κάθε διόλλος να αναλάβη τού τμήμα του.

Ολιγώτεροι μαθηταί, καλύτερα εργασία, μεγαλύτερα απόδοσις. Και θά εργάζονται όλοι.

ΔΥΟ ΣΗΤΗΜΑΤΑ

Πρώτον: Οι συμπληρώνοντες τού όριον της ηλικίας συνάδελφοι όφείλουν να υποβάλουν προτίτησιν από της υπηρεσίας, αν δεν προτιμούν, προτιμώτερον εις αυτήν, να επιστρέψουν εν κριση τού έπι πλείον ποσού, πού έλαβον ως απόδοσις εν ενεργεία, επ' όσον αυτό υπερβαίνουσι τού ποσόν της συντάξεως των.

Η Πολιτεία όμως και ίδιαι τού Υπουργείου Παιδείας, είναι ηγαλασμένοι, λόγω των πολλών υφισταμένων κενών εις την εκπαίδευσιν, να διατηρώ τούς διδασκάλους, έστω και αν συμπλήρωσαν τού νονημομένον όριον ηλικίας, διότι πιστεύει—και πολύ δικαίως—ότι τού συμφέρον της εκπαίδευσως επιβίβηλει την χραιομοσίτησιν των.

Δεύτερον: Οι έχοντες ζήτητή υπηρεσίαν και παραιτούμενοι δεν δικαιούνται της συντάξεως τού ανώτερου βαθμού, επ' όσον δεν έχουν συμπληρώσει διετή πραγματικήν υπηρεσίαν εν τω τελευταίον βαθμώ των.

Άλλοι όμως υπάλληλοι, έξελεθόντες της υπηρεσίας δυνάμει της 69 Συνταξιακής, έτιον εις τας συντάξεις τού ανώτερου βαθμού, χωρίς να έχουν την διετή παραμονήν εις τόν τελευταίον βαθμόν.

Ίδού δύο ζητήματα, τα όποια τού Κράτος έχει υποχρέωσιν να ρυθμίση συντόμως, χάριν της απόδοσως σπουδαίου: δικαιοσύνης εις τούς υπάλληλους του.

Οι Νόμοι, επί των όποιων στηρίζονται αι κρατικά υπηρεσία, δια τί άδικούνται τόσο καταφύτως οι υπάλληλοι, δεν είναι αιώων και άμετάβλητον φυσικών φαινόμενον. Είναι προϊόν της κατ' καιρούς και αναλόγως των εκάστοτε ίσχυουσών συνθηκών ανθρωπίνης σκέψως και μερίμνης και είναι όρθον να τροποποιούνται εκάστοτε, αν θέλωμεν να ισχυρίζομεθα, ότι ρυθμιζόμεν με δικαιοσύνην τας σχέσεις των πολιτών προς άλλήλους ή τών πολιτών προς τού Κράτος, άναλόγως των κοινωνικών αναγκών, πού εις τόν ρόον της ζωής προκύπτουν.

Επιφυλάσσομεν να επανέλθωμεν επί των ζητημάτων τούτων, θέλωμεν να πιστεύωμεν, ότι αι σχέσεις μας αύται θά εδωκύν την άπαιτούμενην κατανόησιν κατ' ότι ο κ. Υπουργός της Παιδείας δεν θά άφήση άδικούμενον τόν κλίρον των Εκπαιδευτικών.

ΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Λόγω οικονομικών άπαιτησών, πού εις τόν ρόον της ζωής προκύπτουν, οι διορισμοί νέων δημοσίων υπαλλήλων, δεν έπιχειροῦμεν να κρινώμεν τού μέτρον αυτό, διότι δεν έμμεθα εις θέσιν να γνωρίζωμεν, αν τού απαιτήμα των διορισμών δεν θά ζημιώση τού έργον των δημοσίων υπηρεσιών.

Έκείνο όμως, πού γνωρίζομεν, είναι, ότι εις την Στοιχίωδη Εκπαίδευσιν τού κενά είναι πολλά, πάρα πολλά, καί ότι τα κενά αυτά είναι ανάγκη.—Έθνική ανάγκη—να πληρωθώσιν δια διορισμού διδασκάλων.

Όλοι μας αναγνωρίζομεν, ότι εάν είναι δυνατή ή άνασχυρότης της Χώρας, αν δεν στηριχθή αυτή εις τούς θερμουργούς έκείνους Ιεραρχητάδους, πού έχουν διασπαρθή εις όλας τας Κονότιας της Πατριδος, δηλ. εις τούς διδασκάλους Κοινότης, με τού σχολείον κλειστόν, με ται παιδεία των κατοίκων άμόρφωτα και άκαθοδήγητα, δεν ήμπορεί, παρ' όσον να αποβή έστία βορβόρου και μολύνσεως, από την όποιαν θά δημιουργούνται οι διεφθαρμένοι έγκληματίαι, οι έπικίνδυνον άνατροπείς, οι έχθροι της Φυλής μας.

Ανοίξατε τού Σχολεία, στείλατε εκεί Ικανούς Άλλους, ενισχύσατε αυτούς παντοεισώτως και τότε ή άνασχυρότης της Έλλάδος θά γίνη εύκολότερα, και πληρεστέρα. Οικονομιαί εις την Εκπαίδευσιν είναι έθνική συμφορά.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΙΝ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Η 10. Γεν. Συνέλευσις της Δ. Ο. εν τη άναζητήσει των Ικανωτέρων, δια την άσκησην των οργανωτικών των καθηκόντων, έβλεπεν ως μέλη του Δ. Συμβουλίου της και συνάδελφους, μη ύπηρετούντας εις τας Αθήνας, χωρίς να πραγματοποιηθή μέχρι σήμερα ή άπόσπασις των, υπ' όλας τας σχετικάς ίστορησίας μας εις την υπηρεσίαν τού Υπουργείου.

Εμμεθα υποχρεωμένοι να δηλώωμεν, ότι δεν θά συναγρήσωμεν ύπερ της άποσπάσεως συνάδελφων εις Αθήνας, άπόσπ. ως είναι γνωστόν, ο άριθμός των άλεσασμένων είναι σήμερα άρκετά ήγάλος. Εν προκειμένω όμως είναι άναγκη να γίνη ή άπόσπασις των συνάδελφων—μελών της Διοικησεως της Όμοσπονδίας, χάριν της άλοκληρωσεως αυτής και της όμαλωτέρας διεξαγωγής του έργου τη.

Δεδομένου δέ, ότι ο κ. Υπουργός της Παιδείας δεν έχει λόγους να μη άναγνωρίση την Όργάνωσιν των διδασκάλων ως καλύτερον και εωφελή συμπαραστέτη της Υπηρεσίας του δια την λήψην των ένδεικνυόμενων μέτρων ύπερ της προόδου της Εκπαιδευσως, θέλωμεν να πιστεύωμεν, ότι οι σχετικαί διαταγαί θά άρθωσιν και ή άπόσπασις των συνάδελφων αυτών θά πραγματοποιηθή συντομίωτα.

Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ

Εις τού πρόγγραμμα της άνοικοδομησεως της Χώρας είναι άνάγκη να ληφθώ πρόνοιαι, ώστε συγχρόνως με την άνοικοδόμησιν των καταστραφέντων διδακτηρίων να άρχισθ και ή άνοικοδόμησις των καταστραφέντων σπιτιών των διδασκάλων.

Διότι, πώς είναι νοητόν να ζητούμεν από τόν διδάσκαλον να άφιέρωσιν όλόκληρον την ψυχήν του εις την έκπληρωσιν των καθηκόντων του, όταν τού σπιτί του κατέκειται εις έρείπια, ή δέ οικογένειά του στεγάζεται υπό άθλια παραπήματα;

Βεβαίως, προέχει ή άνοικοδόμησις των διδακτηρίων και έμμεθα Ικανοποιημένοι, διότι ή Πολιτεία κινείται προς την κατεύθυνσιν αυτήν. Παράλληλα όμως πρέπει να κατανοηθή, ότι χωρίς την ψυχικήν ήρεμίαν τού διδάλου, είναι άδύνατος ή προσπάθειά μας δια την πνευματικήν μας άνασχυρότησιν. Καί της ψυχικής αυτήν ήρεμίας θά τίν άποκτήσθ ο διδάσκαλος, όταν ενίοχυθθ δια την άνοικοδόμησιν τού σπιτίου του.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ

Τού άρθρον του Διευθυντού της Σχολικής Υγιεινής κ. Στεφάνου, πού έδημοσιεύθη εις τού προηγούμενον φύλλον του Διδ. Βήματος, προβάλλει άνάγκη την θλιβεράν εικόνα της υγιεινής καταστάσεως των διδασκάλων, αλλά, συγχρόνως, και την πλήρη εγκατάλειψιν των εις την κακήν μοίραν των.

Και είναι μεν άληθές, ότι τού ύπο τού ίδιου κ. Στεφάνου καταρτισθέν σχέδιον περί ίδρύσεως τού ταμείου υγείας μας—έστω και αν ήμετε διατηρούμεν επιφυλάξεις επί ύφιστάμενων σημείων—θά λίσση, κατ' ένα τήροπον, τού σοβαρώτατον αυτό ζήτημα, αλλά τού σχέδιον αυτό, έξ αιτίας των άνεπιόρησων τού κ. Υπουργού των Οικονομικών, παραμένει άκορη σ χ ε δ ι ο ν.

Ας έπικολουθήσω, έπομένως, τας προτάσεις του ο κ. Στεφάνου δια την πραγματοποίησιν τού ταμείου αυτού και άς είναι βέβαιον, ότι και ο Κλάδος μας θά εκτιμήσθ, όπως άξίως, τού έργον του αυτό.

ΤΑ ΣΥΣΤΗΤΑ

Από τας πληροφορίας πού έχομεν συγκεντρώσει, φαίνεται ότι ιδιαίτερα σοβαρά έστιν η προσπίθια δια την σοβαρότητα ενίοχυν της υγείας των μαθητών δια των συσσιτίων.

Όθμαι της λειτουργίας των συσσιτίων θά είναι τοιαύται, ώστε ή μερίμνη αυτή δια την σωματική των ενίοχυν να μη συντελή εις την πνευματική των καθυστέρησιν.

Είναι εις όλους γνωστόν, ότι ο τρόπος της λειτουργίας των συσσιτίων κατ' το παρελθόν έτος έζημίανεν άποθώς τού έργου της διδασκαλίας και οι διδάσκαλοι εύρισκοντο πολλήν εις δυσχερή θέσιν να εκπληρώσων και τά δύο των αυτών καθηκοντα κανονικώς.

Πλουσιώτερον, έπομένως, διαιολόγητον και έλευθερία ενεργίας προς διανομήν τού συσσιτίου, άναλόγως των συνθηκών της λειτουργίας εκάστου Σχολείου, άς εφαρμοσθώσιν κατ' όσον έτος τούτο, δια τί άποβή έπισημής ή μερίμνη της Πολιτείας ύπερ τού παιδιού.

Α. Ο. ΚΑΙ Δ. Β.

Ότι πολλούς Συλλόγους έλάβομεν τας συνδρομάς των μελών των και μαζί με αυτάς την έκφρασιν της Ικανοποίησεως των, διότι ή συνδρομή εις την Δ. Ο. και τού Δ. Β. καθωρίσθη ένοποιημένη.

Τούτο αποδεικνύει, ότι όρθως έσκέφθη και έπαράσεν εν προκειμένω η 10. Γεν. Συνέλευσις, διότι κατ' αυτόν τόν τρόπον τού μέλη της Όμοσπονδίας καθίστανται και συνδρομηταί τού δημοσιογραφικού μας όργανου και δεν ύπάρχει πλέον ο φόβος να παρουσιασθώ και πάλιν τού θλιβερόν φαινόμενον, να έχομεν συνδρομητάς τού Δ. Β. τού ήμισυ των ενεργών μελών της Δ. Ο.

Επ' εύκαιρία, αισθανόμεθα την άνάγκη να επαινέσωμεν τούς Συλλόγους, πού έσπευσαν να συγκεντρώσουν τας συνδρομάς των μελών των, αλλά συγχρόνως και να υπενθυμίσωμεν εις τούς έξ αυτών ύπερηθνας, να κάμουν σύντομα τού καθήκον των, διότι πρέπει να μη λησμονηθή ή άλλη άπαιτήσις της Γενικής μας Συνελεύσεως, να γίνουσι δηλ. όλοι οι συνάδελφοι μέλη της Όργάνωσεως.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Σημνώνεται ο Κλάδος των Δημοτών, διότι ή Όργάνωσις του έχει να έπιτελή τας εργασίας δέκα έννεα μέχρι σήμερα Γενικών Συνελεύσεων από της ίδρύσεως της.

Αι έφοραιοί αυταί περιέχουν τούς Πολυτεταίς άγώνας των Έλλήνων Δημότων δια την άνώμωσιν της Λαϊκής Παιδείας και τού έργάτου της και τιμοδν άλλους έκείνους, πού κατ' καιρούς έλαβον μέρος εις τας Συνελεύσεις και συνετέλεσαν δια της γνώμης των εις την λήψην των αποφάσεων, αι όποιαί, κατ' ό μέγιστον μέρος, υλοθετήσαν από τού Κράτους και έγιναν νόμοι του.

Δεν είναι όμως πολλοί οι συνάδελφοι, πού είναι εις θέσιν να γνωρίζουν άκριβώς υπό ποιας συνθηκών διετέχθησαν αι έφοραιοί αυταί των Συνελεύσεων και ποιαί άκριβώς αποφάσεις έλήθησαν επί όλων των ζητημάτων μας. Καί τούτο προέρχεται, εκ τού ότι τα πρακτικά των Συνελεύσεων βέδημοσιεύοντο εις τού Δ. Β. τμηματικώς και εις πολλές συσσεύσεις, τας όποιας είναι σφιγμένον εν όλοι τας παρηκολούθουν ή και δεν έδημοσιεύοντο διόλου.

Έτσι οι συνάδελφοι έμεαν άκατατόπιστοι και δεν ήσαν εις θέσιν να γνωρίζουν τας συζητήσεις, πού προηγήσαν δια την λήψην των αποφάσεων και ούτε ήμπερούσαν να τοποθετώσιν τα ζητήματα, πού τούς ένδιέφερον, εις τού σημείον έκείνο, εις τού όποίον ο Κλάδος δια των Συνελεύσεων του ται προώρησε.

Αυτός είναι ο λόγος, δια τόν όποιον άπερασίσηθ να έκδοθώσιν τα πρακτικά μας εις Ιδιαίτερον τεύχος. Έπιζητούμεν, ότι οι συνάδελφοι, συμμαχούντες προς τας ανώτερας σκέψεις μας και πιστεύοντες, ότι ή άνώμωσιν των πρακτικών αυτών πολύ θά τούς ώφελήσθ, θά σπεύσουν να καταβάλλουν δια των Συλλόγων των την άξισαν τού τεύχους, τού όποιου ή έκδοσις πολύ συντόμως θά περατωθθ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΤΑΧΕΙΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Κ. ΤΣΑΚΜΑΚΙΔΟΥ, Διευθ. Δημ. σχολ. Γαλατινής

Ουδεις εκ των σοβαρώς σκεπτομένων σήμεραν Ἑλλήνων ἀμφισβητεῖ, ὅτι ἡ γενναία χειρονομία τῆς Ἀμερικῆς, ἣτις παρέχει τὴν γνωστὴν βοήθειαν εἰς τὴν Πατρίδα μας Ἑλλάδα, θέλει ποικιλοτρόπως συμβάλλει εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Χώρας μας πρὸς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ οὗτος, ὥστε ὁ δῦσμοιρος ἑλληνικὸς λαὸς βαθμιαίως νὰ ἐισέλθῃ εἰς τὴν λεωφόρον τῆς εὐημερίας.

Ἄλλὰ καὶ οὐδεις πάλιν ἐκ τῶν ὑγιῶς διανοουμένων ἀμφισβᾶλλει, ὅτι ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας μας ἀπὸ πνευματικῆς, ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς πλευρᾶς εἶναι καθολικὸν αἰτήμα τοῦ λαοῦ.

Ἀκριβῶς δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐπιβάλλεται σήμερον, εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε, νὰ προτανεῖται εἰς τὴν Χώραν μας καὶ τὸ οἰκονομολογικὸν πνεῦμα εἰς τὴν ἐν γένει διαχειρισὶν τῶν δημοσίων ποτε προερχομένων πηγῶν, ἵνα καταστῆ δυνατόν τὸ Ἔθνος νὰ βαδίσῃ τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις.

Κατὰ ταῦτα λοιπὸν κύριον ἔργον καὶ ἐπιτακτικὴ ἀποστολὴ τῶν ἰδίων νόμων δημοσίων εἶναι νὰ προβῶν καὶ εἰς τὴν λήψιν μέτρων ἐν τῇ πλασιῶ τῆς οἰκονομολογίας, τῶν κατατετινόντων εἰς τὴν ὄσον τὸ δυνατόν ταχύτερον καὶ πληρεστέραν ἱκανοποίησιν τῆς ἀρχῆς τῆς συμμετοχῆς ἐκάστης τῶν κοινωνικῶν τάξεων εἰς τὴν διασπῆν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἀναλόγως τῆς διὰ τὴν πρόκλιψιν αὐτοῦ συμβολῆς τῆς καὶ ἀναλόγως καὶ τῶν δεδικαιολογημένων ἀληθῶν ἀναγκῶν τῆς, αἰνίτες καὶ μόνον θὰ συνηγοροῦν εἰς τὴν ταχὺν συμμετοχὴν τῆς λήψεως κρατικῆς βοήθειαις. Δυστυχῶς ὅμως σήμερον ἀντιθέτων τι συμβαίνει πρὸς τὰ λεχθέντα σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν συντάξεων.

Ἀληθῶς ἐκπλήσσειται εὐλόγως ἀντικειμενικὸς παρατηρητῆς, βλέπων τὴν μεγάλην κατάκλισιν τῶν δημοσίων ταμείων ὑπὸ τῶν πολυδαίδαλων συνταξιοδοτουμένων καὶ δι' αὐτὸ διερωτᾷται: «Ἐξακολουθοῦν ἔτι οἱ ἄλλοι οἱ συνταξιοδοτούμενοι νὰ ἔχουν τοὺς αὐτοὺς ἰσχυροὺς λόγους, οὗ ἐξ ἀρχῆς εἶχον καὶ δι' οὗ τοὺς καθυποτάχθη ἡ παροχὴ συντάξεως; Μῆπως οἱ ἐντεταλμένοι διὰ τὴν πιστοποιήσιν ἀρχικῶς ἐλαφρῶ τῇ συνειδήσει ἢ ἐξ ἰδιοτελῶν ἐλαττωμένων κινουμένων, ἔδωκαν ἀνακριβῆ καὶ ἀναληθῆ στοιχεῖα ἢ καὶ ἐν τῇ μεταξὺ δὲν ἐσπευσαν νὰ δηλώσωσιν εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς τὰς ταχὺν ἐπελθούσας μεταβολάς εἰς τὰς οἰκονομίας τῶν συνταξιοδοτουμένων;»

Ἄθρᾶ καὶ ἄλλα ἀκόμη εὐλόγα ερωτήματα θὰ ἠδύνατο νὰ κείνη τις, πονῶν καὶ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὸ ἐθνικὸν εἰσοδήμα, ὅπερ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ διασπαθίζηται ἀλόγιστως καὶ ἀσκόπως. Φρονουμένων, ὅτι ἐπιβάλλεται σήμερον νὰ γίνῃ ταχεῖα ἀναθεώρησις τῶν συντάξεων, διότι, ἐφ' ὅσον θὰ μένη ἡ αὐτὴ κατάσταση, δικαίως θὰ προκαλεῖται ἡ ψυχικὴ ἀγανάκτησις τῆς κοινωνίας, ἀντιμετωπιζούσης τὸ φαινόμενον νὰ λομβάνουν ἀνθρώποι συντάξιν, αἰνίτες, εἰς οὐδὲν διὰ τινος αἰτιολογικῶν ἀσυνειδήτων ἴσως ἰδιοτελῶν κοινοταρχῶν ἐξηπάτησαν τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς καὶ τοὺς ἐφοδίασαν μὲ τὰ εἰκτεῖα ἐγγράφα πρὸς λήψιν συντάξεως.

Ἔστωσαν ὡς παράδειγμα συγκεκριμένοι τινὲς περιπτώσεις, ἵνα ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων, ἂν καλῶς παρέχονται ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας συντάξεις:

Ἐπὶ κατοχῆς ἐφονεύθη τις ἀπὸ ἀδέσποτον σφαίραν. Οὗτος ἀφήκε σύζυγον καὶ τέκνον. Διεκανονίσθη εἰς τὴν χήραν καὶ τὸ τέκνον σύνταξις. Μετὰ τινα ὅμως χρόνον τὸ μὲν τέκνον ἀπεβίωσεν, ἡ δὲ χήρα ἤλθεν εἰς δεύτερον γάμον.

Ἦδη ἐρωτᾷται: «Ἐφ' ὅσον ἡ φρονεῦθις οὐδένα ἄλλον ἐγκατέλειπεν ἀπροστάτευτον, πῶς παρέχεται ἡ σύνταξις εἰς τὸν πατέρα τοῦ φονευθέντος, ὅστις ἐν ζωῇ οὐτε συγκατέκει με τὸν πατέρα του, οὐτε καὶ συνετήρει αὐτόν, διότι ὁ πατήρ του, ἀποτελὼν ἰδιαιτέρων οἰκονομίας κατέκει καὶ κατοικεῖ με τὰ ἄλλα τέκνα του, δηλαδὴ με τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ φονευθέντος;

Ἐπίσης, ἐνῶ μῆτηρ τις κατέκει καὶ κατοικεῖ με τὰ ἄλλα τέκνα τῆς; καὶ δι' αὐτὸ, ὅτι εἰς ἄλλος ἐκ τῶν υἱῶν τῆς, ὅστις ἀπετελεῖ ἰδιαιτέρων οἰκονομίας καὶ κατέκει χωριστὰ με τὴν σύζυγον του καὶ τὰ τέκνα του, ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Ἀλβανικὸν μέτωπον, δὲν ἐλάμβανε ἡ μῆτηρ ἐφεδρικοῦ ἐπίδομα, εἰμὴ μόνον ἡ σύζυγός του καὶ τὰ τέκνα του, πῶς συμβαίνει, φρονεῦθέντος τοῦ ἰδιαιτέρων οἰκονομίας, ὡς ἔλεγχθη, ἀποτελοῦντος υἱοῦ τῆς, νὰ λαμβάνῃ σύνταξιν καὶ ἡ μῆτηρ ἐπὶ πλέον τῆς παρεχομένης εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του;

Πλεῖστα ὅσα παραδείγματα δύναται νὰ φέρῃ τις με διαφορετικὰς περιπτώσεις σχετικῶς με τὰς παρεχομένας συντάξεις.

Δι' αὐτὸ ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέγχθη τὸ ταχύτερον πρέπει νὰ γίνῃ ἡ δέσφρα ἀσθηρᾶ ἀντικειμενικῆ ἀναθεώρησις τῶν παρεχομένων συντάξεων καὶ νὰ τεθῇ ἄπαξ διὰ πάντας τέρμα εἰς τὸ πολυδαίδαλον συνταξιοδοτικὸν σύστημα. Οὕτω καὶ μόνον εἰς τὸ μέλλον ἢ παρεχομένη σύνταξις θὰ στηρίζεται εἰς τὰ πραγματικὰ, τὰ δίκαια καὶ νόμιμα στοιχεῖα, τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἢ καὶ ὑπὸ δημοσίας πολιτικῆς ἀρχῆς καὶ θὰ φρουρηθῇ οὕτως ἐξ ἄλλου ἡ διασφάλισις τοῦ κρατικοῦ χρήματος.

Λαμβανομένων γενικῶς ὑπὸ τοῦ Κράτους τῶν ἐπιβαλλομένων οἰκονομικῶν μέτρων διὰ τὸ ἐθνικὸν εἰσοδήμα, θέλει τὸ ταχύτερον παρα-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ Δ.Υ.

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Στις 3 Σ)βρίου, δταν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος ἀνεκοίνωσε μετὰ κάθε λεπτομέρεια καὶ σαφήνεια στοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ὑπαλληλικῶν ὁργανώσεων τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως πᾶνω στὸ μισθολόγιον τῶν Δ.Υ., ἔγινε μακρὰ συζήτησις περὶ τῆς στάσεως, ποῦ θὰ τηροῦσαν οἱ Δ.Υ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων μίλησαν μετὰ πατριωτικῆ ἔρασι καὶ τάχθησαν ὑπὲρ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἀποφασισθείσης διακοπῆς ἐργασίας.

Μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ, ὅτι οἱ ὕπαλληλοι αὐτοὶ ἐπηρέασαν τὴν συγκέντρωσιν ἐκείνη καὶ ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὁργανώσεων δῆλωσαν, ὅτι τάσσονται ὑπὲρ τῆς ἀναστολῆς τοῦ ἀγῶνος.

Τὴν 4ην Σ)βρίου ἀπὸ τῆς πρώτης κροινῆς ὥρες κυκλοφοροῦσε ἐγκύκλιος τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων μετὰ τὴν ὅποια κατηγγέλλετο ἡ Α.Δ.Ε.Δ.Υ., ὅτι πρόδωκε τὸν ἀγῶνα!

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἀρχισε μεμονωμένη ἐνέργεια τῶν Διοικήσεων τῶν ὁργανώσεων αὐτῶν γιὰ τὴν διατήρησιν τῶν προσθέτων ἀμοιβῶν καὶ γιὰ τὴν διακριτικὴ μισθοδοσίαν τῶν μεταξὺ τῶν ἄλλων Δ.Υ.

Ἐν περιορισθῆκανε σὲ παρουσιάσεις μόνον στὴν Κυβέρνησιν καὶ Ἀμερικανικῆ ἀποστολῆς, ἄλλὰ, οἱ τελωνειακοὶ ἰδίως, ζήτησαν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐκτελωνιστῶν, τῶν ἐμπόρων κλπ. γιὰ νὰ πετύχουν τὸ σκοπὸν τους. Λέγεται μάλιστα, ὅτι τῆς ἐργασίας ὥρες δὲν τῆς διαθέτουν στὴν διεκπεραίωσιν τῆς υπηρεσίας των γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ γιὰ νὰ δημιουργοῦν ἐμπόδια στὸ ἐμπόριον καὶ ἀναγκάσουν τοὺς ἐμπόρους σὲ διαμαρτυρίας.

Ἀπὸ διασαφίσεις μετὰ ἐλεγχὸν σὲ τρία κιβώτια διεκπεραιώσαν συνήθως τὴν ὄρα πρὶν δημιουργηθῆ ἢ κατάστασιν αὐτῆ.

Τώρα γιὰ τῆς δυὸ αὐτῆς διασαφίσεις διαθετοῦν δλόκληρον τὴν ἐργάσιμα ἡμέρα κατόπιν ὑποδείξεως τῆς διοικήσεως των.

Καὶ ὁ χωριστῆς των ἐνεργείας ἐξακολουθοῦν.

Στις 15 τοῦ τρέχοντος μηνὸς οἱ οἰκονομικοὶ Ὑπαλλήλοι Ἀθηναίων—Πειραιῶς καὶ περιχώρων εἶχαν συγκέντρωσιν στὸ θέατρο «Κεντρικόν» στὴν Ἀθήνα.

Τὴν συγκέντρωσιν τὴν παρηκολούθησαν καὶ πολλοὶ ὑπαλλήλοι ἄλλων ὑπηρεσιῶν. Τὸ βῆμα τὸ κατέλαβεν ὁ πρόεδρος τῶν τελωνειακῶν, ὅστις φαίνεται, ὅτι εἶναι καὶ ὁ ἐμπυρωτῆς ὅλης αὐτῆς τῆς κινήσεως εἰς αὐτὸ ἡ οἰκονομικὴ εὐχέρεια καὶ τὰς ἄλλας ἀνάγκας του νὰ θεραπευθῇ καὶ τὰς ἀποδοχὰς καὶ συντάξεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ ἐξισώσῃ μετὰ τὰς τῶν στρατιωτικῶν τοιαύτας, καὶ γενικῶς νὰ τὰς διαρρυθμίσῃ μετὰ τὸν τιμάρθιμον τῆς ζωῆς καὶ ταχέως νὰ προβῆ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν κενῶν διὰ τοῦ διορισμοῦ νέων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Στὴν ομιλίαν του εἶπε πολλὰ καὶ ὄραία πράγματα! Σὰν καλὸ συνδικαλιστικὸ στέλεχος ἔπρεπε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν διασπαστικὴν του κίνησιν καὶ ἐπετέθηκε λαθρῶς κατὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. «Δὲν εἶμεθα διασπασταί, εἶπε, ἀλλὰ θὰ κάμωμε τὴν Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ὅπως ἐμεῖς τὴν θέλομε!» Ἀηλαδῆ; Νὰ ὑποστηρίξῃ μόνον τὰ δικά των συμφέροντα; Καὶ βέβαια αὐτὸ ὕπονοσσε γιὰτι συνέχισεν, ὅτι «οἱ Δ.Υ. ἀναπνεύουν ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας! Οἱ ὑπηρεσίες αὐτῆς ζοῦν καὶ τοὺς ἄλλους Δ.Υ.!». Δόξα σοι ὁ Θεὸς ποῦ βοηθήκανε οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ καὶ ὑπάκουμε ὅλοι οἱ ἄλλοι ὑπαλλήλοι. «Ὅλοι μας οἱ ἄλλοι εἶμαστε βάρους στὸ δημόσιον καὶ δὲν προσφέρωμε καμμιὰ ὑπηρεσίαν, ἀφ' οὗ δὲν ἐσπράττωμε, ἀλλὰ ἐσθονοῦμε μόνον κείνα ποῦ εἰσπράττουν οἱ οἰκονομικῆς ὑπηρεσίες!

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. παρενρίσκειτο στὴ συνέλευσιν καὶ ζήτησε νὰ μιλῆσῃ ὁ πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς τοῦ ἐπιτροπῆς γιὰ νὰ ἀνασκεύσῃ τῆς δημοπρατικῆς ἀνακριβείας τοῦ ὁμιλητοῦ. Ἄλλὰ δὲν τοῦ ἐπέτρεψε ὁ πρόεδρος τῆς συνέλευσεως ποῦ μετὰ ἀπὸ τὸν ὡς ἀνω ὁμιλητῆ διέλυσε τὴν συγκέντρωσιν ἀπότομα.

Τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς εἶναι ὅτι βιβρωθῆ.

Τὸ νὰ ἔχη ἕνας κλάδος αἰτήματα διάφορα ἀπὸ τοὺς ἄλλους; εἶναι ἐπιμένο ἀφ' οὗ δὲν ὑπάρχει, ὑπαλληλικῶς καταστατικῶς χάριτες ποῦ διέτη τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ἀφ' οὗ τὸ κάθε Ὑπουργεῖο οὐδ' ἴσως κατὰ βούλησιν τὰ προσόντα προσλήψεως τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν ἱεραρχικὴν των ἰεράει.

Οἱ Οἰκονομικοὶ Ὑπαλλήλοι ἀσφαλῶς ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὰς δικαιοδικῆς των καὶ πολλῆς ἀπὸ αὐτῆς εἶναι δίκαιες. Τόσο δίκαιες εἶναι μερικῆς ποῦ οἱ ἄλλοι Δ.Υ. τῆς παρεδέχθησαν καὶ τῆς συμπεριέλαβαν στὰ γενικὰ αἰτήματα τῶν Δ.Υ., ὅπως συμπεριέλαβαν καὶ αἰτήματα τῶν Τ.Τ.Τ. Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου καὶ ἄλλων ὑπηρεσιῶν.

Ὁ τρόπος ὅμως διεκδικήσεως τοῦ δικαίου των δὲν εἶναι ὁ ἐνδεικνυμένος.

Τὸ νὰ κατηγοροῦν ὅλους τοὺς ἄλλους Δ.Υ. καὶ νὰ διαχωρίζουν τῆς ἐνεργείας των γιὰ ζητήματα, ποῦ ὑπάρχουν ἀποφάσεις τῆς δλοτήτος τῶν Δ.Υ., ἀποτελεῖ σφάλμα τερστίον καὶ θὰ ἀποβῆ εἰς βάρος τῶν ἰδίων.

Ὁ ἀγὼν των γίνεται ἀσυμπαθῆς μεταξὺ τῶν ἄλλων δημοσίου ταλληλικῶν τάξεων. Καὶ σήμερον βέβαια δὲν ἀντέδρασαν οἱ ἄλλοι Δ.Υ. μετὰ τὴν ἰδέαν, ὅτι τελειωτικῶς οἱ ψυχρακόμοροι θὰ ἐλαναφέρουν τοὺς δημοκόπους στὸν εὐθὺ καὶ δρόμον καὶ θὰ ὁδηγήσουν τοὺς κλάδους αὐτοὺς πάλιν στὴν ἀγκυλιὰ τῆς δημοσίουκαλληλικῆς τάξεως, σὲ ὅποια θὰ βροῦν καὶ πάλιν τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀγάπην μετὰ τῆς ὁποίας περιεβάλλοντο πάντοτε.

Ἐὰν παρ' ἐλπίδα ὅμως ἐξακα-

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΤΑ ΠΑΛΤΑ

Διά της υπ' αριθ. Ε 110662) 640)193 εγκυκλίου διαταγής του Υπουργείου Έφοδιασμού διατάσσεται η διανομή εις τους άρρενας Δημοσίους Υπαλλήλους και ύπηρετας τους ύπηρετούντας καθ' άπασαν την επικράτειαν 48.696 καινούργιων μαλλίνων έπανωφοριών πιστώσεως Κρασαυ άριθ. 95 εκ Κυβερνητικής παραγγελίας έναποθηκευμένων εις τας άποθήκας της Δ)σεως Διαχειρίσεως Αποθηκών ΕΦ. ΕΞ.

Η ως άνω ποσότης άποτελείται από τας κάτωθι τρεις κατηγορίας έπανωφοριών :

- 1) τεμ. 45704 περιέχοντα βάμβακα μέχρι 5 %.
- 2) τεμ. 488 περιέχοντα βάμβακα μέχρι 6-25 %.
- 3) τεμ. 2494 περιέχοντα βάμβακα μέχρι 26-50 %.

Τιμή διαθέσεως των άνωτέρω έπανωφοριών όρίζεται δι' έκαστον της πρώτης κατηγορίας τό ποσόν των δραχμών 240.000, της δευτέρας 200.000 και της τρίτης δραχ. 160.000.

Έκαστος των ειρημένων ύπαλλήλων δικαιούται ενός έπανωφορίου.

Η διανομή των εν λόγω έπανωφοριών θά γίνη παρά των Προϊσταμένων των ύπηρεσιών.

Η αξία θά καταβληθί εις όκτω (8) Ισοπίσους μηνιαίας δόσεις.

ΤΟ ΟΡΙΟΝ ΗΛΙΚΙΑΣ

Η Διοίκησις ένεργεί διά την έγκρισιν υπό του Γ.Α.Δ.Α. του σχεδίου Νόμου περί άνωγεισεως των μετά την συμπλήρωσιν του όριου ηλικίας χρονικού διαστήματος των συναδέλφων των παραμεινάντων εν τη ύπηρεσί.

Τό Έλεγκτικόν συνέδριον έγνωμάτευσεν υπέρ της ψηφίσεως σχετικού άναγνωριστικού Νόμου καταρτισθέντος υπό του Υπουργείου Παιδείας.

Τό Γεν. Λογιστήριον άρνείται την έγκρισιν, διότι είναι αντίθετος προς βασικούς συνταξιοδοτικούς Νόμους.

ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Την 1ην Αύγουστου έ. έ. έτέθη δ θεμέλιος λίθος διά την ανέγερσιν του ΙΙ Δημοτικού Σχολείου Νέας Συφνης Κυλυβίων περφερω. Αιρίσης. Ο Γεν. Έπιθεωρητής κ. Β. Τσίριμπας ανέπτυξεν ενώπιον των παριστιμένων τας άόκνους και άβειπαίνους ενεργείας του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Ανεγέρσεως Διδακτηρίων Δήμου Αιρίσης· διά την έξεύρεσιν του αναγκαίου ποσού καί τελευτών έκάλεισε τον κ. Δήμαρχον Αιρίσης ίνα καναθέσθι τον θεμέλιον λίθον.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Η Διοίκησις έσχε μακράν συνομιλίαν μετά του Δ)του του Ταμείου Προνοίας κ. Αποστολίδου, καθ' ην συνεζητήθησαν όλα τα σχετικά με τό Ταμείον ζητήματα τά άφορώντα τον κλάδον.

Ο κ. Αποστολίδης έτόνισεν, ότι διά να επανέλθη τό βοήθημα εις τά προπολεμικά επίπεδα επιβάλλεται η αύξησις της εκ μέρους του Κράτους επιχορηγήσεως και του εκ των κρατήσεων του μισθου των Δημοσ. Υπαλλήλων ποσοστού. Έάν κατά μέσον θρον έκαστος υπάλληλος καταθέτει 3000 ορ. μηνιαίως υπέρ του Ταμείου Προνοίας, ειπε, τότε τό βοήθημα θά ανέλθη εις ποσόν, τό όποιον πραγματικώς θά ανακουφίξη τον υπάλληλον.

Ός έχει σήμερα η οικονομική κατάστασις του Ταμείου είναι αδύνατος η αύξησις του συντελεστού άνω του 30, ως καθορίζεται από της Ιανουαρίου 1948.

Έάν τό Μ. Τ. Δ. Υ. δύναται να αύξάνη διαρκώς τον συντελεστήν, δέν δύναται να συμβή τό αυτό και με τό Ταμείον Προνοίας, διότι εν φ' τό αυτό βοήθημα τό Μ. Τ. Δ. Μ. τό χορηγεί κατά δόσεις εις τους συνταξιούχους επί σειράν έτών, τό Ταμείον Προνοίας, είναι ύποχρε-

ωμένον να τό χορηγήση έφ' άπασ.

Έξ αυτού τό Ταμείον πρέπει να έχη έξ ολοκλήρου κεφάλαιον ίσον προς τας άπαιτήσεις των έξερχομένων υπαλλήλων. Τό Μ.Τ.Δ.Υ. δύναται με τό δέκατον του αυτού κεφαλαίου να χορηγήση τό αυτό βοήθημα, διότι εν τώ μεταξύ εισπράττει και εκπληρώνει τας ύποχρεώσεις του.

Την δανειακήν Πολιτικήν δέν την εύρίσκει συμφέρουσαν διά τον υπάλληλον ο κ. Αποστολίδης, διότι δι' αυτού του τρόπου ο υπάλληλος προεξοδεύει, διτι θά πρέπει να λαμβάνη διά τας ανάγκας του κατά τά έτη συντάξεως. Όμοίως την ίδρυσιν Ταμείου προκοδοτήσεως θυγατρών δέν εύρίσκει έφικτήν διότι εν φ' τό Ταμείον Προνοίας δέν είναι εις θέσιν να ικανοποιήση τας ανάγκας των υπαλλήλων, πώς θά ικανοποιήση τας ανάγκας της προκοδοτήσεως Ταμείον υπό τας συνθήκας αυτές ιδρούμενον.

Διά την συμμετοχήν αρετών μελών εις την Δ)σιν του Ταμείου Προνοίας ο κ. Αποστολίδης συμμερίζεται τας άπόψεις του Κλάδου.

Όμοίως έμίλησεν διά τό σύστημα λειτουργίας, του Ταμείου Προνοίας, εις τό όποιον όφείλονται η ταχύτης της διεκπεραιώσεως των βοηθημάτων και μεγάλοι οικονομίαι εις όφελος του Ταμείου.

ΔΗΜΟΣΙΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΑ

Εις τά γραφεία της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. την 18ην τρέοντος έλοβε χώρον μακρά συζήτησις μεταξύ της Ε. Ε. της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και των συμβουλίων των ενώσεων Τελωνειακών, Τιμειακών, Έφοριακών, Έφορειών Καπνού και Έπιμελητην Τιμειών. Εις την συζήτησιν παρεόρισκεται και αντιπρόσωπος της Διδ. Όμοσπονδίας.

Η συζήτησις πεποιστράφη περί της δημιουργηθείσαν μετά την δημοσίευσιν του μισθολογίου παρεξήγησιν μεταξύ των άνω ενώσεων και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και καιεβλήθη έκατέρωθεν προσπάθεια διά την έξεύρεσιν λύσεως ίκανοποιούσης άμφοτέρας τας άπόψεις προς άποφυγήν διασπίσεως των δυνάμεων των Δ. Υ. Υπάρχει έλλίσις να διευθετηθί τό ζήτημα εντός των ημερών.

ΤΑ ΔΕΜΑΤΑ

Τό Υπουργείον έπέστρεψε τό 20 εκ των 42 θεμάτων τό όποια ως είχομεν ανακοινώσει, άνηκον εις την Διδασκαλικήν Όμοσπονδίαν. Τά 22 τούτων άπέστειλε προς τον Γενικόν Έπιθεωρητήν Θράκης διά να τό διανεμη μεταξύ των άναξιοπαθούντων διδασκάλων.

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Η Διοίκησις της Δ.Ο μετά της Ε. Ε. Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και επιτροπής συνταξιούχων έπεσκέφθη τον Υπουργόν κ. Χέλμην και ήξίωσε την άμεσον δημοσίευσιν της άποφάσεως της αύξήσεως των συντάξεων.

Ο κ. Υπουργός άνεκοίνωσεν, δι η ρύθμισις των συντάξεων συνευδάσθη με τον καταρισμόν του Προϋπολογισμού του Υπουργείου Οικονομικών και διτι εντός της εβδομάδος θά έκδοθί η σχετική άπόφασις.

Τό ποσοστόν της αύξήσεως των συντάξεων δέν είναι γνωστόν εισέτι, διότι ο καθορισμός τούτου θά έξαρτηθί από διαφόρους άλλους παράγοντας, ειπεν ο κ. Υπουργός.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΣ

Ο καθηγητής κ. Τριβιζάς άνέλαβε να διδάξη δωρεάν μαθήματα θεωρητικής και Πρακτικής μελισσοκοτίας εις 100 δημοδιδασκάλους διαμένοντας εν Αθήναις.

W.O.T.P. (Π.Ο.Ε.Α.) - U.N.E.S.C.O.

Τη αιτήσει μας τό Σόν Υ.πουργείον άπηθύβεν έγγραφον προς τον αντιπρόσωπον της Έλλάδος εν τη U.N.E.S.C.O. κ. Φωτιάδην, όπως ύποστηρίξη την αίτησιν συμμετοχής της W.O.T.P. εις τό συμβούλιον της U.N.E.S.C.O. κατά τό εν Μεξικώ κατά μήνα Ν)βριον έ.ε. συνερχόμενον συνέδριον.

ΤΟ ΓΕΡΑΣ

Έχορηγήθη η πίστωσις διά την άπονομήν του γέρατος εις τους προταθέντας συναδέλφους. Έντός της εβδομάδος θά ύπογραφη τό σχετικόν Διάταγμα τό όποιον θά άποσταλή εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως προς δημοσίευσιν.

Η ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Κατ' άσφαλείς πληροφορίας μας εντός της εβδομάδος θά ύπογραφη τό Διάταγμα της προσκλήσεως των εις την μετεκπαίδευσιν επιτυχόντων δημοδιδασκάλων.

ΑΣ ΣΠΕΥΣΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Οι σύλλογοι οι όποιοι μέχρι σήμερα άπέστειλον καταστάσεις των μελών των μετά των διευθύνσεων διά την άποστλήν του Δ. Βήματος είναι οι κάτωθι. Έναντι έμάσεως συλλόγου σημειούται ο αριθμός των μελών του.

Καζάνης	121
Μαντινείας—Κυνουρίας . . .	119
Νιυπακτίας	99
Σιατίσσης	89
Περούς	132
Αυαλιάδος	150
Β του	64
Βερούς	64
Τιμιακίων	141
Γ'. Αθηνών	214
Δ'	100
Αργολίδας	100
Δράμας	200
Περβείνης	40
Ρεθύμνης	150
Παγωνίου	56
Παιδ. Ακ. δ. Θεολογίας . . .	10
Μεσσηνίων—Λαυρεωτικής . .	30
Λέσβου	198
Σύνολον	1996

ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ανεβλήθη η διά την 19 τρέχοντος κληθείσα γενική συνέλευσις του Δ' συλλόγου Αθηνών έλλειψει άρτηρίας διά την έρχομένην Κυριακήν 26ην τρέχοντος μηνός.

Διαδώσατε τό «Βήμα».
Τό όργανον της Δ. Ο.